

Logotyp	Nazwa instytucji Muzeum Ustrońskie	
Tytuł jednostki / publikacji / fotografii „Śpiewnik szkolny. Część pierwsza. Pieśni dla 1. 2. i 3. roku szkolnego. Ułożył Karol Hławiczka, nauczyciel muzyki”		
Ilość stron oryginału 97	Ilość skanów 98	Liczba plików publikacji 98
Autor Karol Hławiczka	Wydawnictwo / zakład fotograficzny Nakładem „Kresów”, Składnicy	Skan okładki
Miejsce wydania Cieszyn	Rok wydania / Data powstania 1922 r.	
Sygnatura ---	Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) książka	
Wymiary (wys x szer) 18 x 12,2 cm	Stan zachowania ---	Charakterystyka skanowanego obiektu śpiewnik szkolny dla uczniów najmłodszych klas (od 1 do 3), opracowany przez Karola Hławiczkę (1894-1976), urodzonego w Ustroniu pianistę, organistę, pedagoga, historyka muzyki, chopinologa, kompozytora, dyrygenta, autora 12 podręczników szkolnych do śpiewu; śpiewnik zawiera 130 pieśni w działach: Bóg, Ojczyzna. Ludzie, Szkoła, Ranek i wieczór, Jesień, Zima, Wiosna, Lato, Przyjaciele dziecka; autorami pieśni są słynni polscy kompozytorzy i poeci (od XVIII w. do 1922 r.), pojawiają się także melodie i wiersze ludowe; wstęp autora z datą: Cieszyn, 26 czerwca 1922 r.; Drukarnia Józefa Eberlego we Wiedniu VII
Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) XVIII w. – 1922 r., Stanisław Jachowicz, Stanisław Moniuszko, Jan Czubski, Kleofas Ogiński, Alfred Bojarski, Helena Bojarska, Stanisław Niedzielski, Teofil Lenartowicz, Władysław Rzepko, J. Komorowski, Józef Chmielewski, Maria Konopnicka, Stanisław Jachowicz, Piotr Maszyński, C. Claudius, Jan Kubisz, Anna Fischer, Zygmunt Noskowski, Teofil Nowosielski, ks. Józef Polit, K. Reinecke, Teofil Klonowski, Felicja Ginejko, Fryderyk Chopin, Jadwiga Chrzęszczewska, L. Jahokowska, F. Robota, Artur Oppman, Polska, Śląsk Cieszyński, Cieszyn		
Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) śpiewniki szkolne, śpiewniki szkolne na Śląsku Cieszyńskim, podręczniki szkolne do śpiewu, muzyka, śpiew, pieśni polskie, nauczyciele muzyki, kompozytorzy polscy, muzycy polscy, poeci polscy, pieśni religijne, pieśni o ojczyźnie, pieśni o ludziach, pieśni szkolne, cztery pory roku w polskich pieśniach, pieśni patriotyczne, poezja polska, pianiści polscy, historia muzyki polskiej		
Prawa autorskie ---		

Śpiewnik szkolny

Część pierwsza

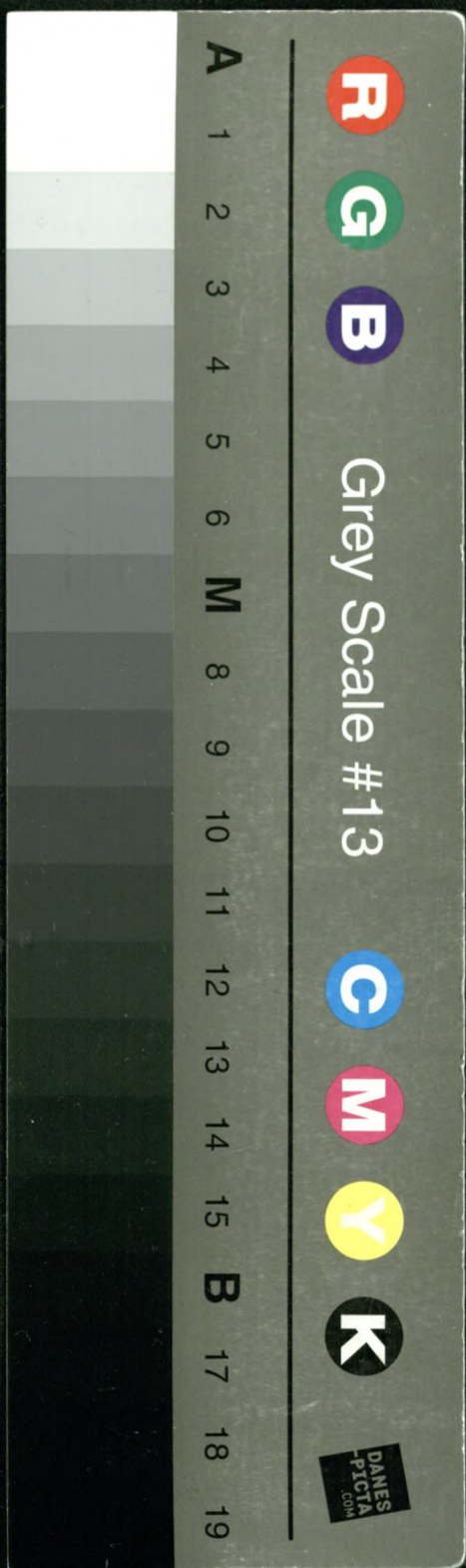
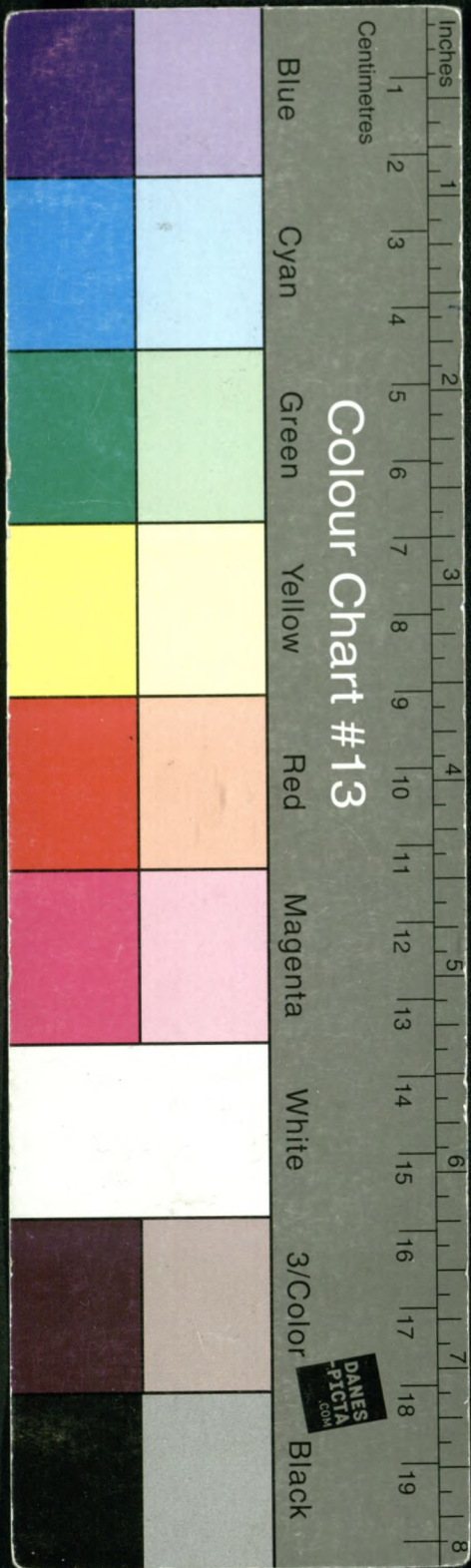
Pieśni dla 1. 2. i 3. roku
szkolnego

UŁOŻYŁ
Karol HŁAWICZKA
nauczyciel muzyki

Nakładem „Kresów”
Składnicy Pomocy Szkolnych
w Cieszynie

CIESZYN
1922

Drukiem Józefa Eterlego we Wiedniu VII.

Jednym z najcenniejszych środków wychowawczych w rękę nauczyciela jest piękna pieśń. Niniejszy śpiewnik chce dostarczyć nauczycielowi odpowiedni zapas wartościowych pieśni, tak pod względem melodji jak i tekstu. Niech one budzą wśród naszego ludu zamiłowanie do rzeczy pięknych i wzniosłych.

Na początku znajduje się zestawienie pieśni według klas, mające nauczycielowi ułatwić zorientowanie się w materiale. Pieśni w układzie dwugłosowym należy na stopniu niższym śpiewać jednogłosowo. Drugi głos dodano w tym celu, aby tych pieśni można także używać na stopniu wyższym.

Spis miar wierszowych ma umożliwić nauczycielowi w braku czasu śpiewanie nowego tekstu na znaną już melodję. Nauczyciele zwykle w ten sposób postępują przy pieśniach Jachowicza: «Jesień, jesień», «Zima, zima», «Wiosna, wiosna», «Lato, lato». Ponadto może ten spis oddać pewne usługi przy sztukach scenicznych dla dzieci, w których wierszyki zazwyczaj nie posiadają melodji.

Pieśni przedstawiające pewną akcję, można użyć do zabaw. Dzieci chwytają się za ręce, tworzą koło i tocząc korowód śpiewają pojedyncze zwrotki pieśni. W chwili zatrzymania korowodu naśladowują ruchami czynności osób opiewanych. W pieśniach, w których występują osoby lub zwierzęta, rozdziela ponadto nauczyciel role pomiędzy lepszych śpiewaków.

Druga część śpiewnika zawiera 100 pieśni dwu- i trzygłosowych dla wyższych klas szkół ludowych i dla szkół wydziałowych. Praktyczne wskazówki co do udzielania nauki śpiewu na podstawie wyżej wymienionych śpiewników znajdują się w «Metodyce śpiewu» tegoż autora.

CIESZYN, 26. czerwca 1921.

KAROL HŁAWIĆ

Spis pieśni.

I. BÓG.

Strona	Strona
1. Miłość Boża. Bóg jest miłością 1	6. Kolęda I. Pójdźmy wszyscy 4
2. Opatrzność boska. Czy wiesz ile 2	7. Kolęda II. Jezus malusienki 5
3. Modlitwa. Ojczy z niebios 2	8. Kolęda III. Lulajże Jezuniu 6
4. Modlitwa dziecka. Do Ciebie, Boże 3	9. Kolęda IV. Anioł pasterzom 6
5. Kościółek. Nasz kościółek 3	10. Kolęda V. Triumfy króla . 7
	11. Kolęda VI. Wśród nocnej . 8
	12. Kolęda VII. Gdy się Chrystus 8
	13. Kolęda VIII. Przybieżeli . 9

II. OJCZYZNĄ.

14. Hymn narodowy. Boże, coś Polskę 10	21. Krakowiak Kościuszki. Bartoszu, Bartoszu! . . 16
15. Pieśń legionów. Jeszcze Polska 11	22. Prawy Krakus. Siedzi Krakus 16
16. Godło polskie. W krwawem polu 12	23. Pieśń wygnańców. Stańmy, bracia wraz 17
17. Ziemia rodzinna. Całem mem sercem 12	24. Pieśń więźniów. Czemu tęsknić 18
18. Nasz kraj. Niema, jak nasz kraj! 13	25. Piosnka żołnierska. Idzie żołnierz 19
19. Wisła. Płynie Wisła, płynie 14	26. Niedola żołnierska. Jak to na wojence 20
20. Wawel. Na Wawel, na Wawel 15	27. Ułani. Przybyli ułani . . 20
	28. Wojenka. Wojenka, wojenka 21

III. LUDZIE.

29. Mateczka I. Mateczko kochana 22	40. Młynarz. Co to za budynek 30
30. Mateczka II. Kto cię do snu 22	41. Młyńeczek. Hej! na górze 31
31. Na grobie matki. Przy miasteczku 23	42. Furman. Każdego ciekawość 31
32. Siostrzyczka. Śpij, siostrzyczko 24	43. Konduktor. Jedzie pociąg 32
33. Zgoda w rodzinie. Jakież to piękne 24	44. Dzwonnik. Mój dzwonniku 33
34. Pieśń rolnika. Chłopek ci ja 25	45. Gospoia. A gdy ja urosnę 33
35. Rolnik. Kto chce wiedzieć 25	46. Szanuj każdego. Nie pogardzaj 34
36. Pieśń oracza. Wimię Twoje, Boże! 26	47. Sierota I. Miałam ojca . . 35
37. Rzemieślnicy. Jestem sobie chłopak 27	48. Sierota II. Oj! sierotka . 35
	49. Sierota III. Zapłakała, zaszlochała 36
	50. Pastuszek. Jasio krowki gna 36
	51. Dziadek i dzieci. Dziaduniu 37

IV. SZKOŁA.

111

	Strona
52. Szkółka I. Już mam siedem lat	39
53. Szkółka II. Dzwonek woła	39
54. Do nauk. Bierście się do nauk	40
55. Do pracy. Dalej, dziatki	40
56. Przed nauką. Wejrzyj na nas	41
57. Po nauce I. Boże, dzięki	41
58. Po nauce II. Boże wielki	41
59. Przechadzka. Na przechadzkę	42
60. Majówka. Czego, bracia	43
61. Marsz I. Hejże, dziatki	44
62. Marsz II. Raz, dwa, raz, dwa	45

V. RANEK I WIECZÓR.

63. Pieśń poranna. Kiedy ranne	46
64. Kogucik. Sen spędzajcie	47
65. Poranek. Minęła noc	47
66. Rankiem. Zaszumiało	48
67. Ranek chłopczyka. Powiem, powiem	48
68. Czas wstać. Panie Janie	49
69. Wieczór na wsi. Trzódka już do wsi	50
70. Modlitwa wieczorna. Maluczkie ja dziecię	50
71. Pieśń wieczorna. Czas do domu	51
72. Wieczór w polu. Ostatni promień	51
73. Kołysanka. Śpij, dziecińko, śpij	52
74. Wieczorem. Jakże miło	52

VI. JESIEŃ.

75. Jesień I. Jesień, jesień	53
76. Jesień II. Jesienią, jesienią	53
77. Jesień III. Zwiędły różę	54
78. Jesień IV. Śpij ogródku	55
79. Jabłuszko. Jabłuszko rumiane	55
80. Pieśń siewcy. Ziarneczko	56
81. O zajączku. Siedzi sobie	56
82. Zajączek. Nasz zajączek	57
83. Pieśń myśliwska. Pojeździemy na łów	58
84. Młócka. Łupu cupu!	58

VII. ZIMA.

85. Zima. Zima, zima	59
86. Błąda zima. Znikły chwile	59
87. Pieśń zimowa. Hej! na białym	60
88. Święty Mikołaj. W noc grudniową	61
89. Choinka. A k'o tę choinkę	61
90. Ptaszek w zimie. Puk, puk ptaszek	62
91. Wróbel. Do okienka	63
92. Wróbelki. Biły się raz	63
93. Śniegułka. Śniegułko	64

VIII. WIOSNA.

94. Wiosna I. Wiosna, wiosna	65
95. Wiosna II. Wiosenko, wiosenko	66
96. Wiosna III. Zaszumiały wody	66
97. Wiosna IV. Dalej, dalej	67
98. Dalej w pole. Kiedy kwitną	67
99. Wianek. Rosną sobie	68
100. Skowronek I. Wśród zielonych	69
101. Skowronek II. Leci, leci skowroneczek	69
102. Jaskółeczka. Czarna jaskółeczka	70
103. Dziewczę i jaskółka. Dziewczę nasze	71

	Strona		Strona
104. Bociany. Od siniego morza	72	107. Sianożęcie. W ponie-	
105. Pszczółki. Z zimowego snu	73	działek	74
106. Pieśń o chlebie. Gdy po-		108. Śmigus. Panienczka	
godne	73	mała	75

IX. LATO.

109. Lato. Lato, lato	76	116. Bocian i żabki. Ej! żabki	81
110. Przejazdźka. Jada, jada .	76	117. Ptaszki. Zebrały się . .	81
111. Dzień dziecka. Na świeżej		118. Wiejska muzyka. W każ-	
łące	77	dej wiosce	82
112. Ogródek. W naszym ogró-		119. Lipa. Lipo nasza	83
deczku	78	120. Żniwa. Już zagłada . . .	84
113. Muszka. Muszko maleńka	79	121. Dożynki. Mamuniu, Tatuniu	85
114. Sikorka. Oj! sikoro . . .	79	122. Pieśń żniwiarzy. Wiwat,	
115. Kukułka. Kukułeczko . .	80	wiwat	85

X. PRZYJACIELE DZIECKA.

123. Koniczek I. Koniczku		127. Kureczki. Kureczki . . .	88
w galop	86	128. Kura. Kura na przedzie	89
124. Koniczek II. Nasz koniczek	87	129. Gąski. Ach! te gąski . . .	89
125. Kotek. Gniewał się . . .	87	130. Dziewczę i gołąbek. Jedno	
126. Burek. Wierny Burek . . .	88	dziewczętątko	90

PODZIAŁ PIEŚNI.

W pierwszym roku szkolnym można śpiewać następujące pieśni:
Nr. 1, 4, 6, 7, 29, 30, 32, 33, 35, 38, 40, 41, 43, 45, 49, 52, 53, 59,
69, 70, 73, 79, 81, 85, 88, 91, 95, 96, 97, 98, 108, 110, 111, 112, 113,
123, 124, 127, 128, 129.

W drugim roku: 2, 5, 9, 10, 13, 15, 17, 23, 25, 26, 36, 37, 39, 44, 46,
47, 48, 54, 55, 56, 58, 61, 64, 65, 67, 71, 75, 78, 82, 83, 84, 87, 89,
90, 94, 99, 100, 102, 105, 106, 109, 115, 117, 118, 121, 125, 126.

W trzecim roku: 3, 8, 11, 12, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 27, 28,
31, 34, 42, 50, 51, 57, 60, 62, 63, 66, 68, 74, 76, 77, 80, 86, 92, 93,
101, 103, 104, 107, 114, 116, 119, 120, 122, 130.

Przed nauką: 1, 3, 4, 56, 63.

Na początku pierwszej klasy: 4, 52, 53, 79.

SPIS MIAR WIERSZOWYCH.

Metrum wiersza 6666 mają następujące pieśni: = 19, 20, 29, 36,
45, 54, 70, 77, 79, 80, 95, 97, 98, 104, 112, 119, 125, 127.

7777 = 30, 38, 41, 43, 48, 59, 129.

8585 = 32, 66, 88, 101, 110

8386 = 22, 46, 47, 49, 86, 91, 92, 103, 105, 106, 115.

8888 = 57, 58, 63, 64, 67, 75, 85, 90, 94, 109, 114, 118, 124.

10,10 = 17, 33, 69, 130.

Następujące pieśni nadają się do zabawy: 34, 35, 37, 38, 39, 43, 44,
45, 51, 59, 60, 61, 62, 82, 92, 98, 99, 103, 105, 107, 113, 116, 117,
118, 125, 127, 128, 130.

I. Bóg.

1. Miłość Boża.

Wesoło.

1. Bóg jest mi - ło - ścia, Zba-wie-niem da - rzy,

I ko - cha bar - dzo mnie, dzie - cię swe.

Więc śpie - waj du - szo ma: Bóg jest mi - ło - ścia,

Bóg jest mi - ło - ścia, mi - łu - je mię.

2. Jezusa posłał, wiernego Zbawcę,
Aby do nieba prowadził mię. Więc sobie itd.
3. Kochany Jezu, łezki ocierasz,
Gdy serce boli, utulisz żal. Więc sobie itd.
4. Chcę Ciebie kochać, Miłości wielka,
Tak długo, póki tu będę żyć. Więc sobie itd.

2. Opatrzność boska.

Zwolna. *Melodja ludowa.*

1. Czy wiesz, i - le gwia - zdek na le nie - ba

bły - ska? O, Bóg je po - li - czył i dał im na -

zwi - ska! O, Bóg je po - li - czył, i dał im na - zwi - ska!

2. Wiesz, ile obłoczków ponad ziemią płynie?
O, Bóg je policzył, żaden mu nie zginie!
 3. Wiesz, ile owadów krąży w słońca blasku?
Ile rybek w wodzie, ile w morzu piasku?
 4. Pan Bóg je policzył, o, dziecinko droga!
Każde jest w opiece u dobrego Boga.
 5. I dzieci pobożne .policzył na ziemi;
Wznos serce ku Niemu, i ty będziesz z niemi!
- Stanisław Jachowicz.

3. Modlitwa.

Powoli. *St. Moniuszko.*

1. Oj - cze z nie - bios! Bo - że, Pa - nie, Tu na zie - mie

ze - ślij nam Two - je świę - le zmi - to - wa - nie,

Tu na zie-mię ze-ślįj nam, Two-je świę-te
zmi-to-wa-nie Tu na zie-mię ze-ślįj nam.

2. Boże wielki! My w pokorze
O Twa łaskę prosim Cię,
Bo dłoń Twoja wszystko może,
Ty nad nami zlituj się.
Włodzimierz Wolski.

4. Modlitwa dziecka.

Powoli. Jan Czubski.

Do Cie-bie, Bo-że, rą-czki pod-no-szę,
O zdro-wie Ma-my i Ta-ty pro-szę.

2. I proszę także: Niech mnie od złego
Na każdym kroku aniołki strzegą.

5. Kościółek.

Wesoło. Mel. lud.

1. Nasz ko-śció-łek po-sród wio-ski
O! praw-dzi-wy to dom bo-ski,

Bo to dzie-ło na-szych dzie-dów, I o -
ni się tu mo - dli-li, I nie - ma-ło
nam przy-kła-dów Po-bo-żno-ści zo-sta - wi-li.

2. Ten kościółek wraz z dzwonami
Tak, jakby się rodził z nami.
On potrzebą naszej duszy,
On widokiem serce wzruszy,
Z niego nieraz w złej godzinie,
Pociecha nam w serca spłynie.

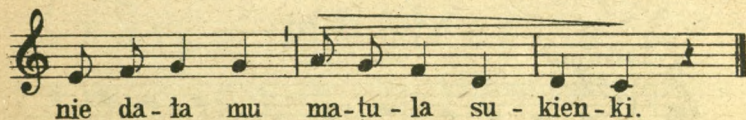
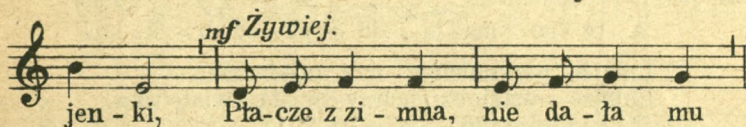
6. Kolęda I.

Wesolo.

1. Pójdźmy wszyscy do stajen-ki, Do Je-zu-sa
do Pa-nien-ki; Po-wi-taj-my Ma-leń-kie-go
i Ma-ry-ję, Mat-kę Je-go, Po-wi-taj-my
Ma-leń-kie-go i Ma-ry-ję Mat-kę Je-go.

2. Witaj, Jezu ukoehany, od Patryjarchów czekany,
Od Proroków ogłoszony, od narodów upragniony.
3. Witaj, Dziecineczko w żłobie, wyznajemy Boga w Tobie,
Coś się narodził tej nocy, byś nas wyrwał z czarta mocy.
4. Spraw to Jezu, Boskie Dziecię, niech Cię kochamy nad życie,
Niech miłością, odwdzięczamy miłość, której doznawamy.

7. Kołęda II.

2. Bo uboga była, rąbek z głowy zdjęła,
W który dziecię uwinąwszy, siankiem go okryła.
3. Nie ma kolebeczki, ani poduszeczki,
We żłobie mu położyła siana pod główeczki.
4. Niech go wszyscy znają, serdecznie kochają,
Za tak wielkie poniżenie, chwałę mu oddają.

8. Kołęda III.

Powoli.

1. Lu-laj-że Je-zu-niu, mo-ja pe-rei-ko,

Lu-laj u-lu-bio-ne me pie-sci-deł-ko.

Lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że, lu-laj,

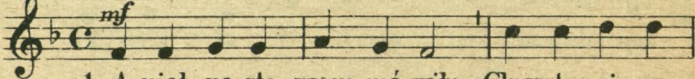

A ty go ma-tu-lu w płu-czu u-tu-laj.

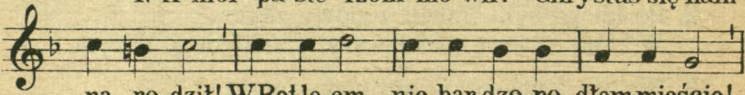
2. Lulajże piękniuchny mój aniołeczku,
Lulajże wdzięczniuchny świata kwiateczku.
Lulajże itd.

3. Lulajże różyczko najozdobniejsza,
Lulajże lilijko najprzyjemniejsza.
Lulajże itd.

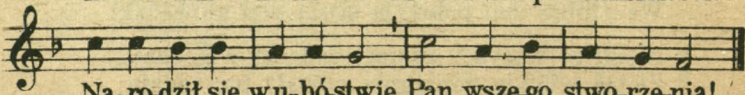
9. Kołęda IV.

Wolno.

1. A-niół pa-ste-rzom mó-wił: Chrystus się nam

na-ro-dził! W Beł-le-em nie-bar-dzo po-dłem mieście!

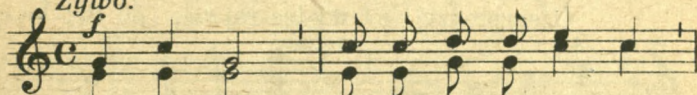
Na-ro-dził się wu-bóstwie Pan wsze-go stwo-rze-nia!

2. Jakiż Pan chwały wielkiej,
Uniżył się wysoki!
Pałacu kosztownego, żadnego
Nie miał zbudowanego!
Pan wszego stworzenia.

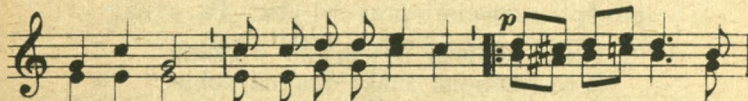
3. Bogu bądź cześć i chwała,
Któraby nie ustała,
Jak Ojcu, tak i Jego Synowi,
I Świętemu Duchowi,
W Trójcy Jeaynemu!

10. Kolęda V.

Zywo.

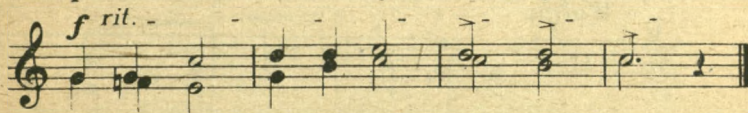
1. Tri - um - fy kró - la nie - bie - skie - go

zsta - pi - ły z nie - ba wy - so - kie - go Po - bu - dzi - ły

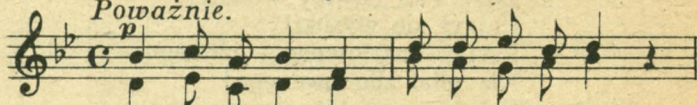
pa - ste - rzów do - by - tku swe - go stró - zów

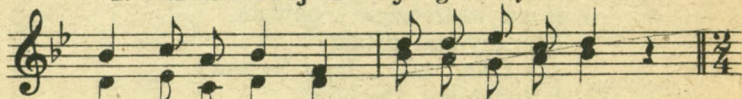
ście - wa - niem, śpie - wa - niem, śpie - wa - niem.

2. Chwała bądź, Bogu w wysokości,
A ludziom pokój na niskości;
Narodził się Zbawiciel,
Dusz ludzkich Odkupiciel
Na ziemi, na ziemi, na ziemi.

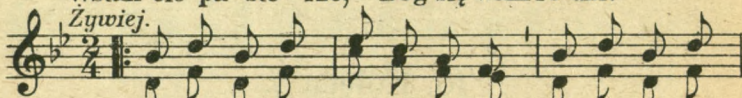
11. Kolęda VI.

Poważnie.

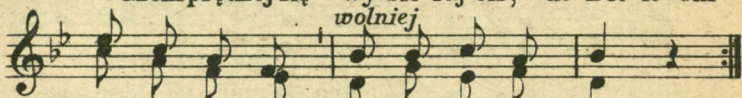
1. Wśród nocnej ci - szy głos się roz-cho-dzi:

Wstań-cie pa-ste - rze, Bóg się wam ro-dzi.

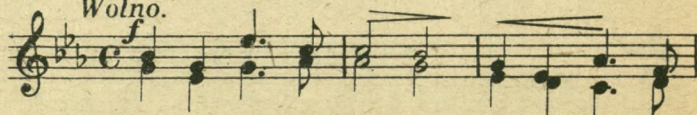
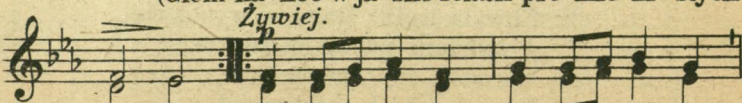
Czem prędzej się wy-bie-raj-cie, do Bet-le-em

po-śle-szaj-cie, przy-wi-tać Pa - na.

2. Poszli, znaleźli Dzieciątko w żłobie
 Z wszystkimi znaki danymi sobie.
 Jako Bogu cześć Mu dali,
 A witając zawołali
 Z wielkiej radości.

12. Kolęda VII.

Wolno.1. { Gdy się Chrystus ro - dzi i na świat przy-
 Ciem-na noc w ja-sno-ściach pro-mie-ni - stych

cho-dzi, } A - nio - ło - wie się ra - du - ja
 bro-dzi. }

pod nie-bio-sy wy-spie-wu-ją: Glo-ri-a,

Glo-ri-a, Glo-ri-a, in excelsis De-o.

2. Mówią do pasterzy, którzy trzód swych strzegli,
Aby do Betleem czem prędzej pobiegli;
Bo się narodził Zbawiciel, wszego świata Odkupiciel,
Gloria, gloria, itd.

Wesoło. 13. Kolęda VIII.

1. { Przy-bie-że-li do Betle-em pa-ste-rze, }
{ Gra-jąc skocznie Dzieciątczku na li-rze. }

Chwa-ła na wy-so-ko-sci, Chwa-ła na

wy-so-ko-sci A po-kój na zie-mi.

2. Oddawali swe ukłony w pokorze,
Tobie z serca ohotnego, o Boże!
Chwała na wysokości itd.
3. Anioł Pański sam ogłosił te dziwy,
Których oni nie słyszeli, jak żywi.
Chwała na wysokości itd.
4. Dziwili się na powietrzu muzyce,
I myśleli, co to będzie za Dziecię.
Chwała na wysokości itd.

II. Ojczyzna.

14. Hymn narodowy.

Uroczyście.

M. Kaszewski.

1. { Bo - że, coś Pol - skę przez tak li - czne wie - ki
 { Coś ją o - sła - niął tar - czaswej o - pie - ki

o - ta - czał bła - skiem po - tę - gi i chwa - ty, }
 od nieszcześć, któ - re przy gnę bić ją mia - ły, }

Przed Twe oł - ta - rze za - no - sim bła - ga - nie,

Oj - czy - znę wol - na po - bło - go - sław, Pa - nie.

2. Ty, coś ją potem, tknięty jej upadkiem,
 Wspierał walczącą za najświętszą sprawę,
 Ichcąc świat cały mieć jej męstwa świadkiem
 Wśród samych nieszcześć pomnożył jej sławę;
 Przed Twe ołtarze itd.
3. Wróc naszej Polsce świetność starożytna,
 Użyźniaj pola, spustoszone łąny,
 Niech szczęście, pokój na nowo zakwitna,
 Przestań nas karać, Boże zagniewany,
 Przed Twe ołtarze itd.

A. Feliński.

15. Pieśń legjonów.

11

Tempo Mazurka.

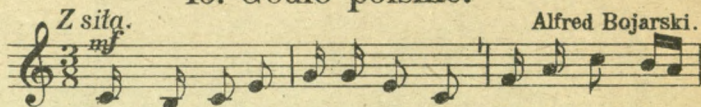
Kleofas Ogiński.

1. Je - szcze Pol - ska nie zgi - nę - ła,
 pó - ki my ży - je - my, Co nam ob - ca
 prze - moc wię - ła, mo - cą od - bie - rze - my.
 Marsz! marsz Dą - browski z ziemi włoskiej do Pol - ski,
 Za twoim prze - wo - dem złą - czym się z na - ro - dem.

2. Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
 Będziem z Polakami,
 Dał nam przykład Bonaparte,
 Jak zwyciężać mamy! Marsz, marsz itd.
3. Jak Czarniecki do Poznania
 Po szwedzkim zaborze
 Dla ojczyzny ratowania
 Przepłynął przez morze, Marsz, marsz itd.
4. Mówił ojciec do swej Basi
 Cały zapłakany:
 „Słuchaj, Basiu, pono nasi
 Bija w tarabany.” Marsz, marsz itd.
5. Moskal Polski nie posiędzie,
 Dobywszy pałasza,
 Hasłem naszym wolność będzie
 I Ojczyzna nasza. Marsz, marsz itd.

Józef Wybicki.

16. Godło polskie.

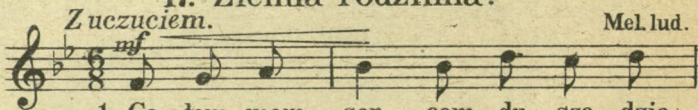
1. Wkrwawem po-lu srebrne pta-szę, Po-szły w bo-je
 chłop-cy na-sze. Hu! ha! Krew gra, duch gra,
 hu! ha! Niechaj Pol-ska zna, jakich sy-nów ma!

2. Obok orła znak Pogoni,
 Poszli nasi w bój bez broni.
 Hu! ha! krew gra, duch gra, hu! ha!
 Niechaj Polska zna,
 Jakich synów ma.

3. Naszym braciom dopomagaj,
 Nieprzyjaciół naszych zmagaj.
 Hu! ha! krew gra, duch gra, hu! ha!
 Niechaj Polska zna,
 Jakich synów ma. Wincenty Pol.

Pieśń z obozu Jezirowskiego (1863)

17. Ziemia rodzinna.

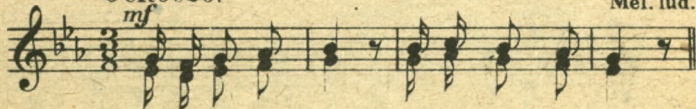
1. Ca - łem mem ser - cem, du - szą dzie -
 cin - na, Ko cham tę świę - tą zie - mię ro -
 dzin - na. Ko-cham te ła - ny kło-sem szu -
 mią - ce, ko-cham te sa - dy, kwiaty na' ła - ce.

2. Kocham skowronka, co wszystkich ludzi
Równy ze światem do pracy budzi,
Kocham te góry, lasy i gaje,
Rzeki potężne, ciche ruczaje.
3. Bo w tych potokach, wodzie u zdroja
Ty się przeglądasz, o Polsko moja;
Bo Ty mnie żywisz, jak własne dziecko,
Więc cię też, Polsko, kocham nad życie.

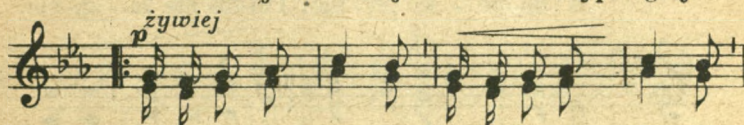
18. Nasz kraj.

Ochoczo.

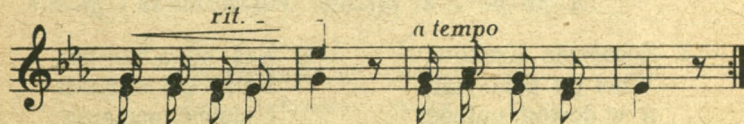
Mel. lud.

1. Niema, jak nasz kraj! To nam skrzypku graj!

Nie wiemy, jak ko-mu, Nam najle-piej w do-mu.

Nasz kraj, to nasz raj! To nam graj i znaj!

2. Niema, jak nasz kraj! To nam skrzypku graj! Miła swoja chatka, Jak rodzona matka. Nasz kraj, to nasz raj! To nam graj i znaj!	3. Niema, jak nasz kraj! To nam skrzypku graj! Cudze kraje znajmy, Ale swój kochajmy! Nasz kraj, to nasz raj! To nam graj i znaj!

Teofil Lenartowicz.

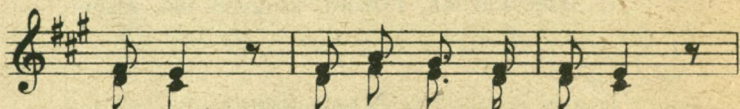
19. Wiśła.

Krakowiak.

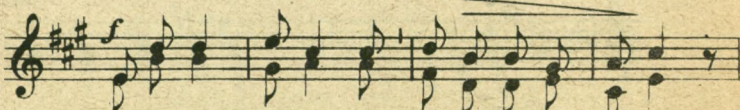
Mel. lud.

1. Ply - nie Wi - śła, ply - nie, Po pol - skiej kra -

i - nie, Po pol - skiej kra - i - nie.

A do - pó - ki ply - nie; Pol - ska nie za - gi - nie.

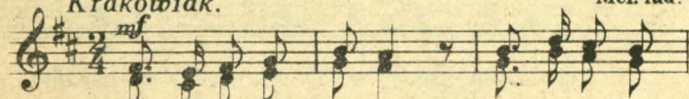
A do - pó - ki ply - nie Pol - ska nie za - gi - nie.

2. Zobaczyła Kraków, Wnet go pokochała, A w dowód miłości Wstęgą opasała.	4. Nad moją kolebką Matka się schylała I mowić pacierza Wcześniej nauczała:
3. Chociaż się schowała W Niepołomskie lasy I do morza wpada, Płynie, jak przed czasy.	5. „Ojczyzna” i „Zdrowaś” I „skład apostołski”, Bym do samej śmierci Kochał naród polski.
6. Bo ten naród polski
Ma ten urok w sobie.
Kto go raz pokochał,
Nie zapomni w grobie.

20. Wawel.

Krakowiak.

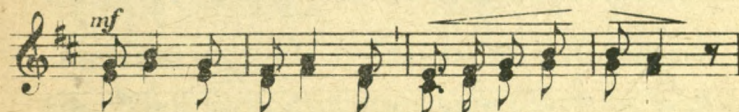
Mel. lud.

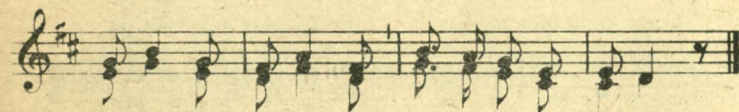
1. Na Wa-wel, na Wa-wel, Kra-ko-wia-ku

zwa-wy, Kra - ko-wia - ku zwa-wy,

Po-du - maj, po-tę - sknij, Nad pomnikiem sła - wy,

Po-du - maj, po-tę - sknij, Nad pomnikiem sła - wy.

2. Dzieje swojej ziemi
Na grobowcach czytaj.
Twoich wodzów groby
Uściskiem powitaj.
3. Posłuchaj, młodzieńcze.
Posłuchaj, dziewczyno,
Tych powieści starych.
Które z Wisłą płyną.
4. Dawne to są czasy.
Lecz o nich pamięta
Nasza Wisła sławna,
Stu rzekami wzdęta.

21. Krakowiak Kościuszki.

Krakowiak. *Mel. lud.*

Bar-to-szu, Bar-to-szu! Oj! nie trać - wa nadzie-i,
 Oj! nie trać - wa nadziei, Bóg pobłogo - sta - wi, Ojczyznę
 nam zbawi, Bóg pobłogo - sta - wi, Ojczyznę nam zba-wi. *Fine.*
 Tam w górę, tam w górę, Po-gładaj na Bo-ga,
 większa mi-łość Je - go, Niż - li przemoc wro-ga.
D. C. al Fine.

22. Prawy Krakus.

Krakowiak. *Mel. lud.*

1. Siedzi Kra-kus pod drzewcieniem, Przy nim ko-sa
 le - ży, Zczo-ła spły - wa pot stru-mie-niem,
 A krew na o - dzie - ży. By - leś Pol - sko

wol - na by - ła, Chę - tnie znio - sę bli - zny;

Niech krwi zdroi - ły nie si - ła, wszak to dla oj - czy - zny.

2. Ostrołęki świadczą pola, 3. Zmyje kosę w krwi potokach
 Grochów przypomina, Każdy Krakus prawy; [kach
 Że miłszą śmierć, niż niewola, Wróg po naszych chyba zwło -
 Dla Wawelu syna. Wnijdzie do Warszawy!

23. Pieśń wygnańców.

Marsz.

Mel. lud.

1. Stań - my, bra - cia, wraz. I - lu jest tu

nas, Stań - my, bra - cia, wraz. i - lu jest tu nas.

Zrób - my przy - ja - ciel - skie ko - ło I - za - nuć - my

pieśń we - so - ło, Pó - ki mamy czas. Pó - ki mamy czas.

2. Jeszcze dobrze to, że koledzy są!
Lepiej razem żyć w niewoli,
Niż samemu w szczęsnej doli!
! Smiejmy się ho! ho! !
3. A więc lepiej wraz! Niech los pędzi nas!
Czy pod wozem, czy na wozie,
Czy na deszczu, czy na mrozie!
! Byle tylko wraz! !

24. Pieśń więźniów.

Mel. lud.

1. Cze-mu tę-sknić za cha-tą, za cha-tą,
za cha-tą, Czyż nie le-piej za kra-tą, za kra-tą
nam? Cze-mu tę-sknić za cha-tą, za cha-tą, za cha-tą,
za cha-tą, za cha-tą, za cha-tą, Czyż nie le-piej
za kra-tą, za kra-tą, za kra-tą, za kra-tą nam?

2. Mamy pokój książęcy, Łóżko, stołek i więcej_nic.	4. Nie boim się złodzieji, Bo pilnuje z koleji_Moch.
3. Mamy wszelką wygodę: Chleb z kapustą i wodę_wciąż.	5. Brak nam tylko swobody, Jęczą bez niej narody_tak!

Pieśń więźniów w Cytadeli warszawskiej z r. 1863.

25. Piosnka żołnierska.

19

Wesoło. Mel. lud.

1. I - dzie żoł - nierz bo - rem, la - sem,
 Przy - mie - ra - jąc z gło - du cza - sem. To bie - da, to bie - da,
 oj, to to to to bie - da, to bie - da, nie - do - la.

2. Suknia na nim poblakuje,
 Wiatr dziurami przelatuje.
3. Trąbią, trąbią, w bębny biją,
 Na wojenkę maszerują.
4. I jabym też z wami jechał,
 Gdyby mi kto konia podał.
5. Starsza siostra postyszata,
 Konika mu osiodłała.
6. A ta druga szablę dała,
 A ta trzecia zapłakała.
7. Nie płaczcie, wy siostry, brata.
 Przyjadę ja za trzy lata.
8. Już trzy lata przemijają,
 Siostry brata wyglądają.
9. Leży on tam na Wołyniu,
 Głowa jego na kamieniu.
10. Konik jego wedle niego,
 Grzebie nóżka, lutuje go.

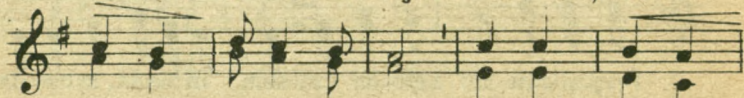
26. Niedola żołnierska.

(Także w A.)

Mel. węgierska.

Tempo marsza.

1. Jak to na wo - jen-ce ła - dnie, Jak to

na wo - jen-ce ła - dnie, Kie-dy u - łań

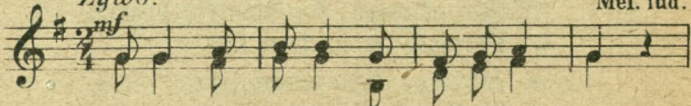
z ko-nia spa-dnie, kie-dy u - łań z ko-nia spa-dnie.

2. Koledzy go nie żałują, Jeszcze końmi potratują.	5. A za jego trudy, znoje, Wystrzelał mu trzy naboje.
3. Sierżant trumnę zrobić kaze, A porucznik z listy zmaże.	6. Śpij, kolego, twarde łożo, Zobaczymy się jutro może.
1. A za jego służby lata. Grają trąby trąta, trąta.	7. Śpij, kolego, a w tym grobie Niech się Polska przyśni tobie.

27. Ułani.

Żywo.

Mel. lud.

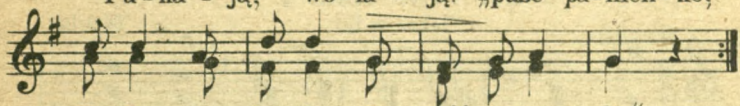
1. Przy-by - li u - ła - ni pod o - kien - ko,

Przy-by - li u - ła - ni pod o - kien - ko,

Pu-ka - ja, wo-la - ja: „puść pa-nien - ko,“

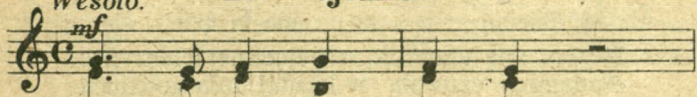

Pu-ka - ja, wo-la - ja: „puść pa-nien - ko.“

2. „O Jezu! a cóż to za wojacy?“
- „Otwieraj, nie bój się, to czwartacy!
3. Przyszliśmy tu poić nasze konie,
Za nami piechoty pełne błonie.“
4. „O Jezu! a dokąd Bóg prowadzi?“
- „Warszawę odwiedzić byśmy radzi.
5. Gdy zwiedzim Warszawę, już nam pilno
Zobaczyć to nasze stare Wilno.“

Wesolo.

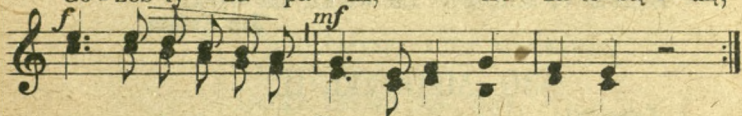
28. Wojenka.

1. Wo - jen - ko, wo - jen - ko,

Có - żeś ty za pa - ni, Ze za to - bą i - da,

ze za to - bą i - da Chłop - cy ma - lo - wa - ni.

2. Chłopcy malowani, sami wybierani.
Wojenka, wojenka, cóżeś ty za pani?
3. Wojenka, wojenka, jakaś ty szalona!
Kogóż ty pokochasz, jeśli nie legjona?
4. Kogo ty pokochasz, jeśli nie ułana,
Wojenka, wojenka nasza ukochana?
5. Wojenka, wojenka, szanuj swych rycerzy.
Kto ciebie pokocha, wkrótce w grobie leży.

III. Ludzie.

29. Mateczka I.

(Także w B)

Mel. lud.

Wesolo.
p

1. Ma - te - czko, ko - cha - na nad wszy -
stko na świecie, Ży - łem z to - bą szczęśliw, ja - ko
mf
ma - łe dziecę, ja - ko ma - łe dzie - cię.

2. Bo tyś mię chowała w bieluchnej pierzynie,
Nademnąś czuwała w każdej dnia godzinie.
3. Pieśń mi śpiewała, prawdaś mi gadki,
Nad brzegiem rzeczutki zbierałaś mi kwiatki.
4. I tyś mię uczyła modlić się do Boga:
Jak ci się odwdzięczę o! matko ma droga!
5. O Bóg sam - za tyle nademną opieki,
Będzie ci miłościw na wieki, na wieki.

Jan Kubisz.

30. Mateczka II.

Zwolna.

p

1. Kto cię do snuko - ły - sał, Gdyś jeszcze był ma - leń - ki?
Kto ży - wi cię co - dzien - nie, kto da - je ci su - kien - ki?

2. Kto uczył cię pacierza.
Kto, powieźże mi, dziecię?
Ach, moja to mateczka!
Więc kocham ją nad życie.

31. Na grobie matki.

Z przejęciem. Mel. lud.

1. Przy mia - ste - czku, przy dwo - re - czku
ma - lo - wa - ny słup. Szła dziewczy - na
rit. -
szybkim kro - kiem, szła dziewczy - na szybkim kro - kiem
rit.
Na swej ma - lki grób, Na swej ma - lki grób.

2. „Ty tu leżysz, a nic nie wiesz,
Tała już nie sam.
Druga mama łaje, bije,
Z tą sobie dobrze żyje,
|: Bóg najlepiej wie!“:
3. „Ty tu leżysz, o nic nie dbasz,
Bo masz piękny grób.
Dobrze tobie leżeć w grobie,
Mamo, miejsce zrób przy sobie.
|: Zrób mi miejsce, zrób!“:

32. Siostrzyczka.

Umiarkowanie.

Helena Bojarska.

1. Śpij siostrzyczko mo-ja ma-ia, Czas na cie-bie
już! Ja cię bę - dę ko - ly - sa - ła
A ty ocz - ka zmruż! Ja cię bę - dę
ko - ly - sa - ła A ty ocz - ka zmruż!

2. Luli, luli, już słońce

Pożegnać dzień;

Noc nadchodzi, kochaneczko,

Wszędzie mrok i cień.

3. Śpij spokojnie, luli! luli!

Śpij bez żadnych trwóg;

Tu siostrzyczka cię utuli,

Tam nad tobą Bóg!

Helena Bojarska.

33. Zgoda w rodzinie.

Miernie.

Mel. lud.

1. Ja-kież to pię - kne ro-dzin-ne ży - cie,
Kie-dy z dzie - cię - ciem zga-dza się dzie - cię,
Kie-dy z dzie - cię - ciem zga-dza się dzie - cię.

2. Gdy wszyscy żyją w zgodzie, jedności,
Nie słysząc zwady, nie słysząc złości.3. Jedno z drugiego się nie wyśmiewa,
Jedno drugiemu wciąż rade bywa.4. Jedno drugiemu na pomoc śpieszy
I jedno drugie w smutku pocieszy!5. Rodzice, patrząc na taką zgodę,
Za swą troskliwość mają nagrodę.

34. Pieśń rolnika.

(Także w G i A.)

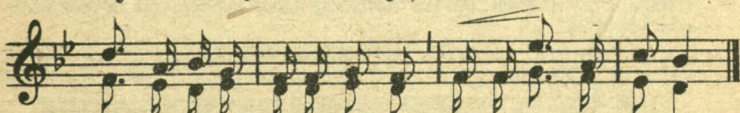
Mel. lud.

1. Chłopek ci ja, chłopek, wesół w po-lu o-rzę;

Wszystko mi się dobrze dzieje, Chwała To-bie Bo-że!

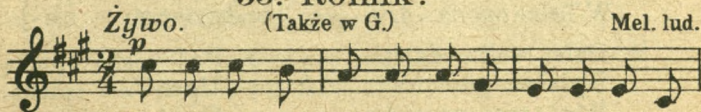
Wszystko mi się dobrze dzieje, Chwała, To-bie Bo-że!

2. Mam koników parę,
Cztery wołki w pługu,
[: Chałupeczkę malusienką
Bez żadnego długu. :]
3. Z pracy nie choruję,
Lenistwem się brzydzę,
Żadnej ja się też roboty,
Żadnej nie powstydzę.
4. Rozlega się w polu
Śpiewanie oraczy:
Co niema, to niema nigdzie
Bez pracy kołaczy.

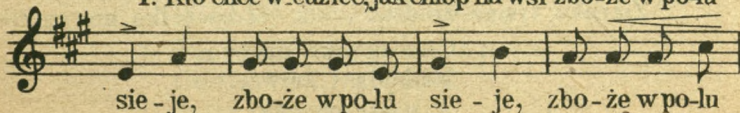
35. Rolnik.

(Także w G.)

Mel. lud.

1. Kto chce wiedzieć, jak chłop na wsi zbo-że w po-lu

sie - je, zbo-że w po-lu sie - je, zbo-że w po-lu

sie - je? O - to tak! O - to tak! Zbo - że w po - lu
 sie - je, zbo - że w po - lu sie - je, o - to tak!

2. Kto chce wiedzieć, jak chłop na wsi [zboże w polu kosi?]
Oto tak! Oto tak! zboże w polu kosi.
3. Kto chce wiedzieć, jak chłop na wsi [zboże w polu młóci?]
Oto tak! Oto tak! cepem zboże młóci!
4. Kto chce wiedzieć, jak chłop na wsi [Bogu składa dzięki?]
Oto tak! Oto tak! za chleb składa dzięki. Józef Chmielewski.

Uwaga: Przy słowach „oto tak” naśladują dzieci ruchem rąk odpowiednie czynności rolnika.

36. Pieśń oracza.

Żywo. Mel. lud.

1. W i - mie Two - je Bo - że! Chłop - kie - zie - mię o - rze!

W To - bie ma na - dzie - je, kie - dy ziar - no sie - je!

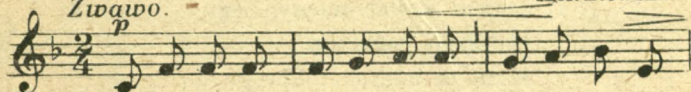
W To - bie ma na - dzie - je, kie - dy ziar - no sie - je!

2. Dalej wołki, dalej!
Będziem pracowali;
Bóg pracę nagrodzi,
Ziarnko tysiąc zrodzi.
3. Pod boską opieką
Upały nie spieką,
Grad z daleka minie,
Zdziebełko nie zginie.
4. Czas szybko upływa;
Nadejdą i żniwa,
A nasze zagony
Hojne dadzą plony.

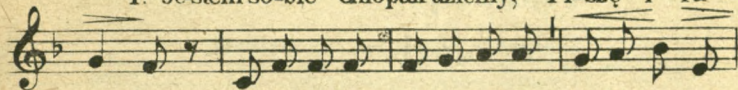
St. Jachowicz

37. Rzemieślnicy.

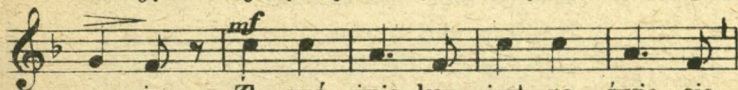
Mel. litewska.

Żwawo.

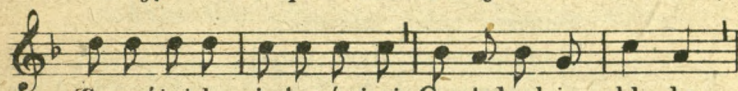
1. Jestem so-bie chłopak dzielny, Pi-szę i ra-

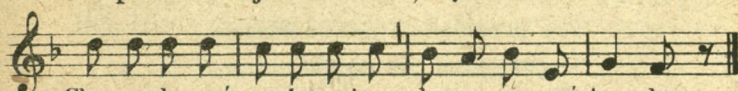
chu-ję. Najchętniej cho-dzę do szkoły I tak po-spie-

wu-ję: Żle pró-znia-kom jest na świe-cie,

Żle prózniakom jest na świecie, Często brak im chle-ba.

Chcę po-ka-zać, co ja umiem. bo pra-co-wać trze-ba.

2. Jestem sobie stolarz dzielny
Prześlicznie hebluję;
Robię szafy, stoły, stołki
I tak pośpiewuję:
Żle prózniakom jest na świecie,
Często brak im chleba,
Więc hebluję, więc hebluję,
Bo pracować trzeba.
3. Jestem szewczyk, szyję buty
Śliczne pantofelki,
A że dobrze znam robotę,
Więc też mam zysk wielki.
Żle prózniakom jest na świecie,
Często brak im chleba,
Szyję buty, pantofelki,
Bo pracować trzeba.

4. Jestem kowal mocny, tęgi
Ludziom usługuję,
Mam ja młotek i obcęgi,
I żelazo kuję.
Żle próżniakom jest na świecie,
Często brak im chleba,
A więc kuję niestrudzony,
Bo pracować trzeba.
5. Jestem piekarz z mąki piękę
Smaczny chleb, bułeczki,
Słodkie ciasta, duże babki
I obwarzanecki.
Żle próżniakom jest na świecie,
Często brak im chleba,
Więc się krzątam koło pieca,
Bo pracować trzeba.
6. Jestem krawczyk, sukno kraję,
Biorę gościom miarę;
I ubiory nowe szyje,
A naprawiam stare.
Żle próżniakom jest na świecie,
Często brak im chleba,
Więc pracuję pilnie igłą,
Bo pracować trzeba.

Podczas refrenu naśladują dziejei czynności odpowiednich
rzemieślników.

38. Kowal.

Żywo.

Mel. lud.

1. Hej! ko-wa-lu, śpiesz się, śpiesz, I ob-ce-gi
w rę-kę bierz! Prę-d-ko szta-bę wogień włó-z, Bo mój konik
cze-ka już. Masz tu dwie zło-tów-ki Zrobisz mu podkówki.
mf Hej, ko-wa-lu śpiesz się, śpiesz, I ob-ce-gi w rę-kę bierz!

2. Hej kowalu, śpiesz się, śpiesz!
I młot wielki w rękę bierz!
Prędko mi podkówki kuj,
Bo się zrywa konik mój.
Zrób podkówki cienkie,
Bo nóżki maleńkie.
Hej kowalu, śpiesz się, śpiesz
I młot wielki w rękę bierz.

39. W kuźni.

Żwawo.

(Także w F)

St. Niedzielski.

1. Sta-ry ko-wal młotem wa-li: buch, buch, buch,
buch, buch. Ma-ło bro-dy nie-o-sma-li

zuch, zuch, zuch, zuch, zuch. Ko-walczy-ki
 ku-ja, ku-ja, ra-żno przyśpie-wu-ja - wu-ja,
 Chociaż i-skra z ognia prysnie, to te-go nie czu-ja

2. Proszę ciebie, ty kowalu mój, mój, mój, mój, mój,
 Dla konika mi podkówkę kuj, kuj, kuj, kuj, kuj,
 Dla konika tego, tego, sówka srokatego-tego,
 Com go dostał w podarunku od tatusia mego. Marja Konopnicka.

* Uderzyć pięścią o ławkę * Uderzać drugim i trzecim palcem ręki na przemian raz lewą raz prawą ręką.

40. Młynarz.

Žwawo.

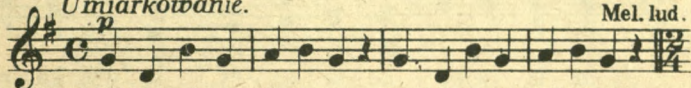
1. Co to za bu-dy-nek wrze-ce za wierzba-mi,
 Jest to wo-dny mły-nek ze swe-mi ko-ła-mi.
 A w tym młynku coś pu-ka, Coś tur-ko-ce i stu-ka
 Ru-tu-tu-tu ru-tu-tu, Ru-tu-tu-tu ru-tu-tu!

2. Mąkę od młynarza już wiozą do miasta,
 Do pana piekarza, by narobił oiaста.
 A w tym młynku itd.

41. Młyneczek.

Umiarkowanie.

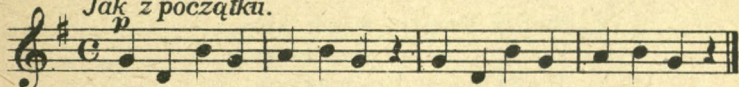
Mel. lud.

1. Hej! na gó-rze dę-bi-na, Przy dę-bi-nie do-li-na,

Przyspieszyć.

Przy do-li-nie sta-we-czek, Przy staweczku młyneczek,

Jak z początku.

Przy do-li-nie sta-we-czek, Przy staweczku młyneczek.

2. A w młyneczku na koło
Spada woda wesoło;
[: Coś tam stuka i miele,
Pewnie mąki da wiele. :]

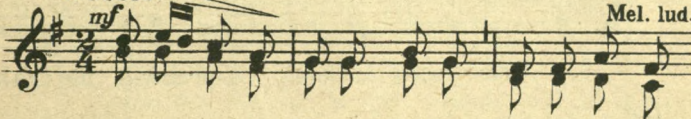
3. Hej, z tej mąki bielutkiej
Będzie chlebuś pulchniutki;
[: A za chleb ten, mój Boże,
Sercem dzięki Ci złożę. :]

Teofil Lenartowicz.

42. Furman.

Wesoło.

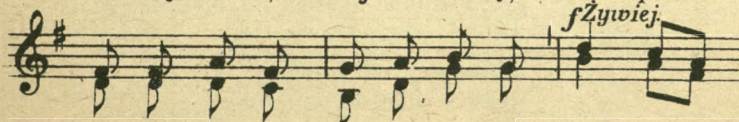
Mel. lud.

Kaźde-go cie-ka-wość budzi, Kto jest naj-szcze-

śli-wszy z ludzi, a ja mó-wię, że nad pa-na

jest szcze-śli-wszy stan fur-ma-na! Het! wio!

he - ta wio, he - ta sta - ry, si - wy, ka - ry,
 he! wio, he - ta wio! he - ta, wi - sta, prr!

2. Biezyk śmigły, wozik kuty,
 Konik dzielny, chomąt suty,
 Smoły po brzegi maźnica,
 Nie masz to, jak pan woźnica! Het, wio itd.
3. Gdy kieruję z kozła konie,
 Jestem sobie król na tronie.
 Tam gdzie zechcę szkapy idą,
 Czy to koczem, czyto bidą! Het, wio itd.

43. Konduktor.

Umiarkowanie.

Jedzie pociąg zda-le-ka, A-ni chwi-li nie cze-ka,
 A-ni chwi-li nie cze-ka I przed na-mi u-cie-ka.

2. Konduktorze łaskawy,
 Zawieź nas do Warszawy.
 — Trudno, trudno to będzie,
 Dużo osób jest wszędzie.
3. Pięknie pana prosimy,
 Jeszcze miejsca widzimy.
 — A więc prędko wsiadajcie,
 Do Warszawy ruszajcie.

46. Szanuj każdego.

Miernie. Mel. lud.

1. Nie po-gardzaj u - bo-gi-mi, Gdy je-sz eś bo -
 ga - ty, Bo nie czy-ni ą nas wiel - ki - mi
 klej - no - ty i sza - ty. Nie wy - dzie - raj,
 co cu - dze - go. Sza - nuj wszystkie sta - ny:
 Póznajw człeku bra - ła swe - go. A będziesz ko - cha - ny.

2. Co posiadasz, to nie twego,
 Tylko pożyczane,
 Nie nadymaj serca swego,
 Bóg jest wszego Panem.
 Gdy cię obdarował hojnie,
 Udziel ubogiemu,
 A tak żyć będziesz spokojnie,
 Będąc wdzięcznym Jemu.

47. Sierota I.

Powoli. Mel. lud.

1. Mia-łam oj - ca. mia - łam ma - tkę,
 dro-dzy se - rcu by - li. Po-szli, po - szli,
 pu-łą cha - tkę i mnie zo - sta - wi - li.

Detailed description: The musical score for 'Sierota I' is written on three staves in G major and 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. It starts with a piano (*p*) dynamic and a tempo marking of 'Powoli.' (Ad libitum). The melody consists of quarter and eighth notes. The second staff continues the melody, featuring a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The third staff concludes the piece with a piano (*p*) dynamic and a double bar line.

2. Ni pocieszyć mnie niebogę, ni popieścić komu,
 W niepewną się puszczam drogę od domu do domu.
3. Pójdę czasem do mogiły, gdzie matka spoczywa;
 Płacę, wołam, co mam siły, nikt się nie odżywa.
4. Tylko wicher smutnie szumi i trawka się chwieje;
 Nikt nie pojmie, nie zrozumie, co się w sercu dzieje.
5. Jeden przyjmie i posili, drugi mnie odpycha,
 A po licu w każdej chwili płynie łezka cicha.

48. Sierota II.

Zuczuciem. (Także w f lub e.) J. Komorowski.

1. Oj, siero-tka, nie-bo-ga. Sto-i bo-sa u pro-ga.
 Wspomogę ja, czem mogę. I po-zegnam na drogę.

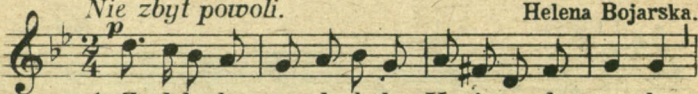
Detailed description: The musical score for 'Sierota II' is written on two staves in G major and 3/4 time. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. It starts with a piano (*p*) dynamic and a tempo marking of 'Zuczuciem.' (Ad libitum). The melody consists of quarter and eighth notes. The second staff continues the melody, featuring a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The piece concludes with a piano (*p*) dynamic and a double bar line.

2. Dam jej chleba kromeczkę,
 I białą koszuleczkę
 I trzewiczki na nogi,
 Dam sierotce ubogiej.

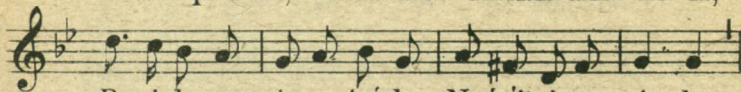
49. Sierota III.

Nie zbyt powoli.

Helena Bojarska.

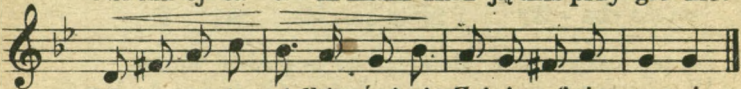
1. Zapłaka-ła, zaszłochała Kasiu-neczka ma-ła,

Bo nie-bo-ga sie-ro-ten-ka Na świecie zo - sta - ła.

Nie-ma oj-ca a - ni matki Któż ją dziś przy-gar-nie?

Na tym o - to wielkim świecie Zginie, zginie mar-nie.

2. O! nie zginie Kasiu-neczka,

Nie zginie nieboże,

Ty sieroty masz w opiece,

Wszehmogący Boże!

Za Twą łaską, za Twą sprawą

Znajdzie dobrych ludzi,

A w ich sercach szczerą litość

Dla niej się obudzi.

Helena Bojarska.

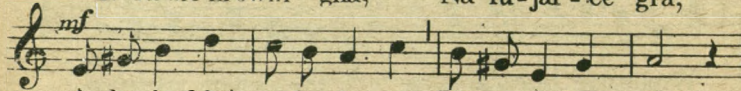
50. Pastuszek.

Smetnie.

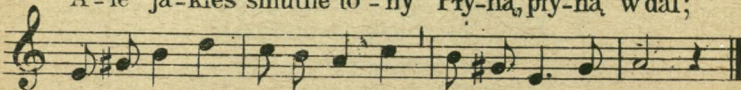
Helena Bojarska.

1. Ja-sie krówki gna, Na fu-jar-ce gra,

A-le ja-kieś smutne to - ny Pły-na, pły-na w dół;

Gra pa-stuszek, a-le w sercu Rośnie cię-zki żal.

2. »Co tak Jasiu grasz?
 Czy zmartwienie masz?
 Czy ci, chłopcze, źle na świecie,
 Powiedz, powiedz mi;
 W twej piosence czuć tęsknotę,
 Czuć serdeczne łzy.«
3. »Mam ja smutek, mam,
 Bom na świecie sam;
 Umarł ojciec a matusia
 Pozła za nim wnet;
 Już óboje leżą w grobie
 Tam za górką het . . .
4. Graj, fujarko, graj,
 Niech brzmi echem gaj,
 Niech usłyszają lasy, łąki
 I obszary pól,
 Że sierocstwo to okrutny,
 To najgroźszy ból.«

Helena Bojarska.

51. Dziadek i dzieci.

Umiarowanie.

CHÓR. Mel. lud.

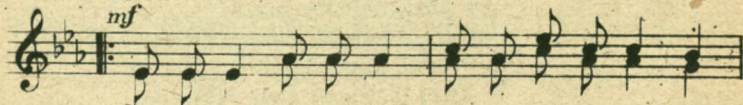
1. { Dzia - du - niu, dzia - du - niu,
 A to, wy dzia - du - niu,

SOLO.

do - kad wy i - dzie - cie? Ot tak, dzie - ci
 mu - si - cie być bie - dni? Oj, nie mam ja

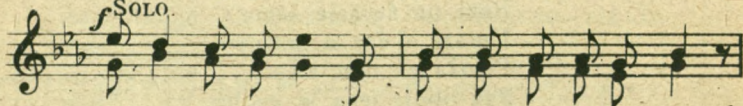
mo - je, bia - kam się po - świe - cie. }
 gro - sza na chle - bek po - wsze - dni. }

CHÓR

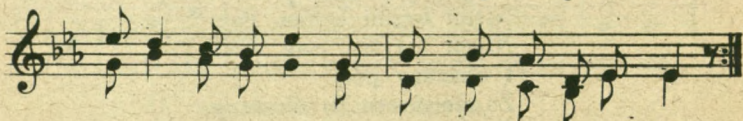
mf

Żal nam was, żal nam was; dzie-du-niu sta-reń-ki
Lecz le-piej ten ro-bi, któ-ry w pomoc i-dzie,

SOLO.

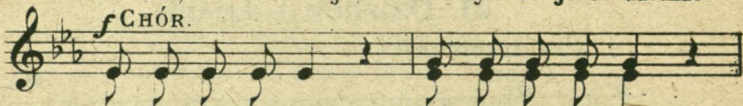

Za li-tość, dzia-te-czki, przyj mcie szcze-re dzie-ki
Niż ten, co za-lu-je, kie-dy kto jest w biedzie

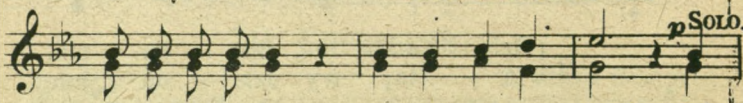

Za li-tość, dzia-te-czki, przyj mcie szcze-re dzie-ki.
Niż ten, co za-lu-je, kie-dy kto jest w biedzie.

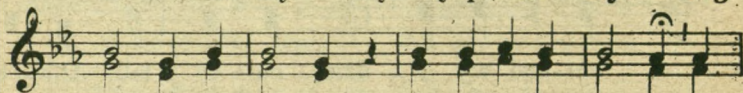
CHÓR.

A więc kto co ma, niech dziadko-wi da!

Kto mu o-trze łzy, czyn wy-peł-ni cny! Bóg

za-plać, Bóg za-plać szcze-drobli-we dzie-łki, za

wspar-cie bie-dne-go Bóg dwo-i do-sta-łki.

Józef Chmielewski

IV. Szkoła.

52. Szkoła I.

Zwawo.
mf Mel. lud.

Już mam sie-dem lat, Da-lej - że mi
wświat! Iść do mitej szkółki czas Zko-le - ga-mi wraz!

Książeczkę już mam.
Strzegę jej od plam,
A dobra mamusia ma
Da zeszyty dwa.

3. Nauczę się wnet
Pisać aż do zet,
A za-rok, za dwa! Ho, ho!
Książę przeczytam sto!

Anna Fischerówna.

53. Szkoła II.

Wesoło.
mf Mel. lud.

1. Dzwónek wo - ła! Już ot-war-ta szko-ła.
Hej! dzia-te - czki, Chodźcie do szko-łe-czki.
Hej! dzia-te - czki, Chodźcie do szko-łe-czki.

2. Ach, jak mile, płyną tutaj chwile!
Książki bierzcie i do szkoły śpieszcie.

54. Do nauk!

Żywo. *mf* Mel. lud.

Bierzcie się do na-uk, przyja-cie - le mło-dzi,
 Mknie chwila za chwi-lą Szybko czas u - cho - dzi.
 Kto do-peł - nia wier-nie po-win-no - ści swo-jej,
 Ten się lat sta-ro-ści, niśmierci nie bo - i.

55. Do pracy!

Wesolo. (Także w A.) Mel. lud.

1. { Dalej, działki, da-lej ra-żno do pra-cy się bierzcie, }
 { Żywo, żwawo, nie le-ni-wo, nie śpijcie nie leż-cie! }

Kto le-ni-wo ży - je te-go we dwa ki - je
 Łu-pu, cu-pu. łu-pu, cu-pu, te-go we dwa ki - je.

2. Dawniej nasi pradziadowie rwali się do pracy.
 Byli mężni, pracowici, bądźmyż i my tacy.
 Kto leniwo żyje, tego we dwa kije,
 Łupu, cupu, łupu, cupu, tego we dwa kije.

56. Przed nauką.

41

Na melodję: „Kiedy ranne“ N. 63.

Wejrzyj na nas, mocny Boże,
Niech nam łaska Twa pomoże,
Byśmy dobrze się uczyli
I w nauce pilni byli.

57. Po nauce I.

Uroczyście.

(Także w F)

Mel. rosyjska.

Bo-że, dzie-ki Ci skła - da - my, żeś Twa
ła - ską wspomógł nas I do - zwo - lił przy na -
u - ce Po-ży - te - cznie spędzić czas. I do -
zwo - lił przy na - u - ce po-ży - te - cznie spędzić czas.

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 3/4 time. It begins with a piano (*p*) dynamic and includes a crescendo leading to a forte (*f*) dynamic. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

58. Po nauce II.

Umiarkowanie.

Mel. lud.

1. Bo-że wiel-ki, To-bie dzie-ki Za na-u - ki
o - de - bra - ne, Z Two-jej to wszech-mocnej rę-ki

The musical score is written on two staves in G minor (two flats) and 3/4 time. It begins with a piano (*p*) dynamic and includes a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes.

By - ły nam dziś u - dzie - la - ne, Z Two - jej to wszech -
 moc - nej rę - ki By - ły nam dziś u - dzie - la - ne.

2. Składamy Ci dziękczynienia
 Za wszystko, co nam tu dali,
 [: Będziemy bez wypocznienia,
 Jak Ty każesz, pracowali. :]

59. Przechadzka.

Marsz. *mf* Helena Bojarska.

1. Na prze - chadz - kę chodź - my wraz,
 W ten ma - jo - wy, pię - kny czas! Po - się - pu - j - my
 z kro - ku w krok, I śpie - waj - my hop hop hop.

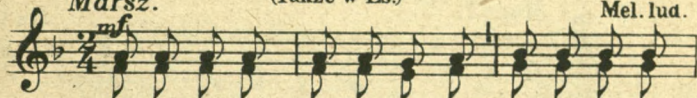
2. Pójdziem w parach, miły las
 Do zabawy wabi nas!
 Więc do góry podnieść twarz
 I bez krzyku, naprzód marsz.

60. Majówka.

Marsz.

(Także w Es.)

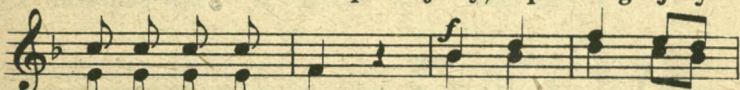
Mel. lud.

1. Cze-go, bra-cia, w szkole sie-dzieć, Nad książka-mi

gło-wę bie-dzić? Za-ście-waj-my, po-że-gnaj-my

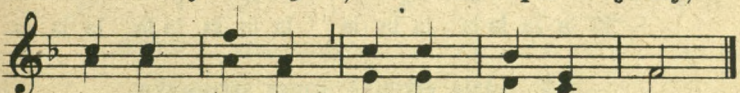
Sta-ry Pia-słów gród. Za-ście-waj-my,

po-że-gnaj-my Sta-ry Pia-słów

(dziel-nych) gród, Za-ście-waj-my,

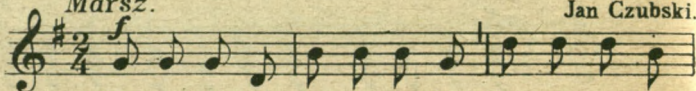
po-że-gnaj-my, Sta-ry Pia-słów gród.

2. Hejże, ramię do ramienia!
Niech po rosie zabrzmią pienia,
[: Spoczniem w gaju przy ruczaju,
Nad kryształem (czystych) wód. :]
3. Ciepłym wiewem wiosna wionie,
Wietrzyk nam ochłodzi skronię,
[: Brzmijcie pienia, dziękczynienia,
Bo łaskawy (dobry) Bóg. :]

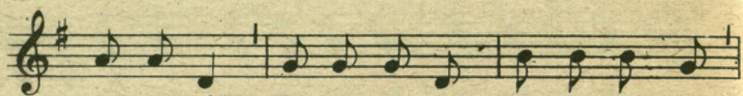
61. Marsz I.

Marsz.

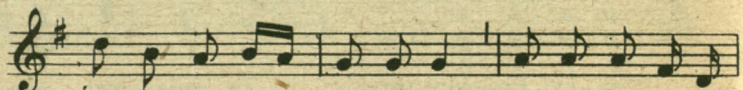
Jan Czubski.

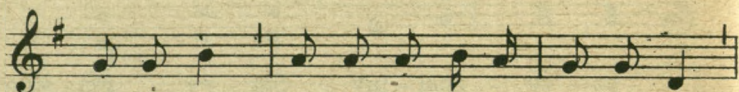
1. Hej-że, dziatki, tam na łą-ki, Tam przez gaj w zie-

lo - ny bór! Już wi - ta - ją nas sko-wron-ki.

Świe-ży wie-trzyk wie-je z gór. La la la la la

la la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la la.

2. Zdale słyhać szmer strumyka,
Miłych ptaszków wdzięczny głos,
Wilgi, zięby i słowika,
A tam w lesie śpiewa kos.
La la la itd.

3. Dalej naprzód! rażno, żwawo,
Bacność, trzymaj równy krok!
Naprzód w lewo, potem w prawo —
Wróćim, nim zapadnie zmrok.
La la la itd.

62. Marsz II.

Tempo marsza. Mel. lud.

1. Raz, dwa, raz, dwa, chłop - cy w gaj!

Już nas wi - ta won - ny maj. Tam tak

mi - le wcie - niu drzew Spo - czniem i za -

na - cim śpiew. Tam tak mi - le wcie - niu

drzew Spo - czniem i za - nu - cim śpiew.

2. Jakże cudny Boży świat;
 Kędy spojrzysz, błyszczą kwiat.
 [: A w około woń i wdzięk,
 Echo niesie śpiewu dźwięk. :]
3. Wdole szmerze wody zdrój,
 Brzęczy w kwiatkach pszczołek rój,
 [: Wszędzie rozkosz, życie tchnie,
 Cały świat uśmiecha się. :]

V. Ranek i wieczór.

63. Pieśń poranna.

Pomatu. T. Kiewicz.

1 Kie-dy ran - ne wsta - ją zo - rze, To - bie
 zie-mia, To - bie mo - rze, To - bie śpie-wa ży-wiot
 wszel - ki: Bądź po - chwa - lon, Bo - że wiel - ki!

2. A człowiek, który bez miary
 Obsypany Twemi dary,
 Coś go stworzył i ocalił,
 A czemużby Cię nie chwalił?
3. Ledwie oczy przetrzeć zdołam
 Już do mego Pana wołam;
 Do mego Boga na niebie
 I szukam Go koło siebie.
4. Wielu snem śmierci upadli,
 Co się wczoraj spać pokładli;
 My się jeszcze obudzili,
 Byśmy Cię, Boże, chwalili.

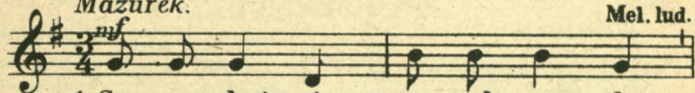
Fr. Karpiński.

64. Kogucik.

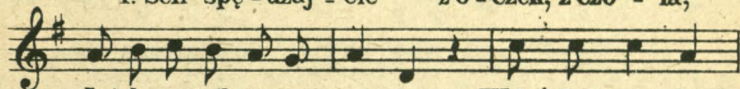
47

Mazurek.

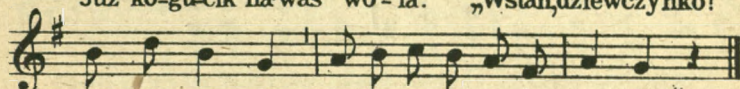
Mel. lud.

1. Sen spę - dzaj - cie z o - czek, z czo - ła,

Już ko-gu-cik na was wo - ła: „Wstań, dziewczynko!

Wstań, chłopczy - ku, ku - ku - ry - ku, ku - ku - ry - ku!“

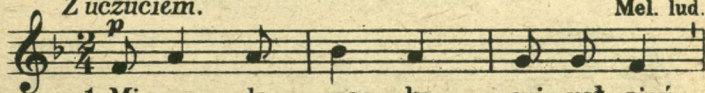
2. „A kto ze mną wczas nie wstaje,
Temu Pan Bóg małego daje,
Ten ma w życiu trosk bez liku!
Kukuryku, Kukuryku.“
3. „Więc żegnajcie się już z łóżkiem,
Kto z was nie chce być leniuszkami;
Do rąk książki, co w stoliku!
Kukuryku, Kukuryku.“

Józef Chmielewski.

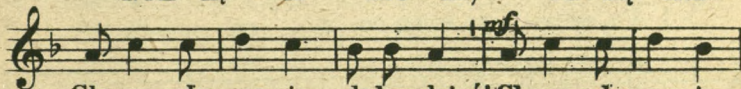
65. Poranek.

Z uczuciem.

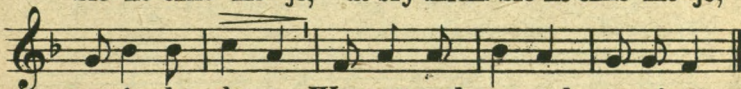
Mel. lud.

1. Mi - nę - ła noc - ka, mi - nął cień.

Sło - ne - czko mo - je, do - bry dzień! Sło - ne - czko mo - je,

mo - je ko - cha - ne, W poran - nych zorzach ru - miane.

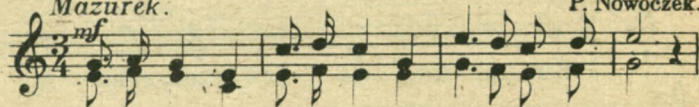
2. Minęła nocka, minął cień,
Niech się wylega w łóżku leń;
A ja raniuchno, raniuchno, wstanę,
Zobaczę słońko koohane.

Marja Konopnicka.

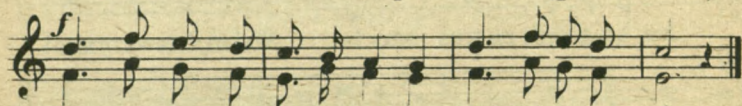
66. Rankiem.

Mazurek.

P. Nowoczek.

1. Zaszu-mia - to nasze po-le Złotą pieśnią zbóż,

Wschodzi, wschodzi śliczne stonko wśród ró-ża-nych zórz.

2.

3.

Wschodzi, wschodzi złotą drogą Dobry dzień ci, wiosko miła,
 Nad ten ciemny las, Drogi domku ty!
 A skowronek z gniazdka leci, I wy świeżo rozkwitnione
 Piosnką budzi nas. Pod okienkiem bzy!

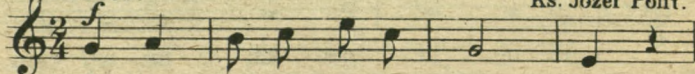
4. Dobry dzień wam, dobrzy ludzie,
 Co idziecie w świt
 Z jasną kosą na ramieniu
 Miedzą pośród żyt!

Marja Konopnicka.

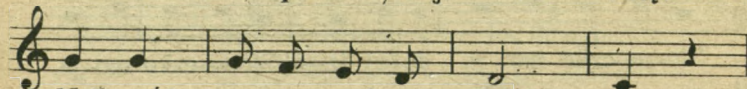
67. Ranek chłopczyka.

Wesolo.

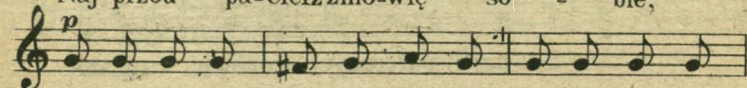
Ks. Józef Polik.

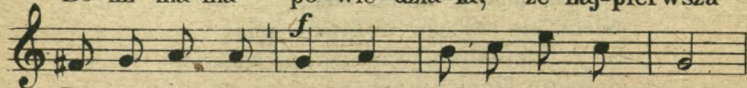
1. Po-wiem, po-wiem, co ja ro - bię:

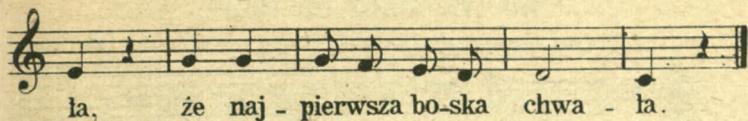
Naj-przód pa-cierz zmó-wię so - bie;

Bo mi ma-ma po-wie-dzia-ła, że naj-pierwsza

Bo - ska chwa-ła, Bo mi ma-ma po-wie - dzia -

2. Po pacierzu, Bożem słowie,
Mamę i tatę pozdrowię,
[: I o nie nie łamię głowy;
Posiłek dają gotowy. :]
3. Kiedy Bóg dał, to zjeść trzeba,
Od niego każdy kęs chleba,
[: Gdy jem, dusza Pana chwali;
Otrę usta, ruszam dalej. :]
4. Nie na figle, na swawole,
Lepiej czas przepędzić w szkole,
[: Tam się serce nie zasmuci,
Przecież się z oczem wglowie wróci. :]

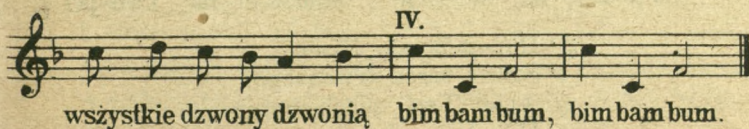
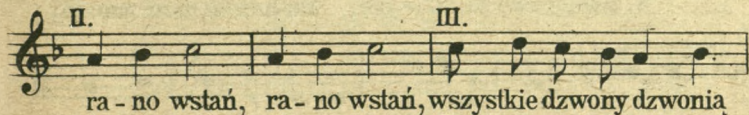
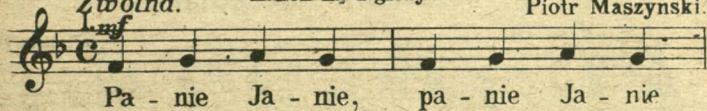
St. Jachowicz.

68. Czas wstać!

Zwolna.

Kanon na 4 głosy.

Piotr Maszyński.

69. Wieczór na wsi.

Zwólna i marząco.

Mel. lud.

1. Trzód-ka już do wsi z po-la przy-by-wa,
 Rol-nik po pra-cy w cha-cie spo-czy-wa,
 A z po-za la-sku księ-życ ro-ga-ty
 Sie-je świa-teł-ko na wiej-skie cha-ty.

2. W tem uraczyście z kościelnej wieży
 Dzwon na modlitwę głos po wsi szerzy.
 Kornie zginają wszystkie kolana,
 Przed snem oddają się pieczy Pana.

70. Modlitwa wieczorna.

Miernie.

Niemczyk.

1. Ma-luczkie ja dzie-cię, Ma-luczka moc mo-ja,
 Co pocznę na świe-cie Ja,dzie-ci-na Two-ja?

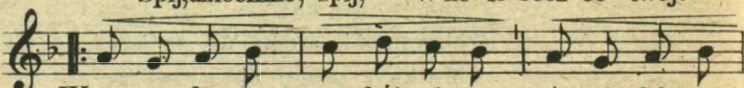
2. Dopomóż mi, Panie,
 Strzeż serca trwoźnego,
 Anioł Twój niech stanie
 U boku mojego.

73. Kołysanka.

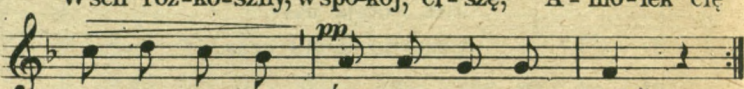
Miernie. Mel. czeska.

Śpij, dziecinko, śpij, W ko-le-becz-ce twej:

Wsen roz-ko-szny, wspo-kój, ci-szę, A - nio-tek cię

u - ko - iy - sze Śpij, dzie-cin - ko, śpij!

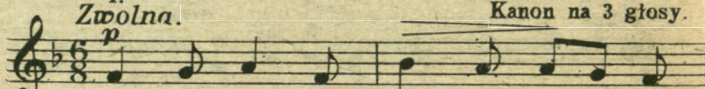
2. Śpij aniołku śpij,
Słodko sobie śnij:
Gdy się zbudzisz, zdrowo wstaniesz,
Slicznych jabłuszek dostaniesz —
Śpij, aniołku, śpij!

3. Śpij, kochanie, śpij,
Sen spokojny miej!
Gdy wstanie mój luby synek,
Dam mu trąbkę, karabinek,
Śpij kochanie, śpij!

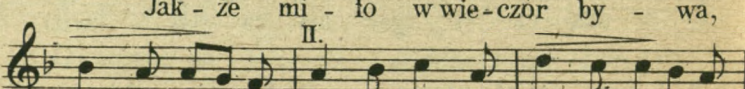
Jan Kubisz

74. Wieczorem.

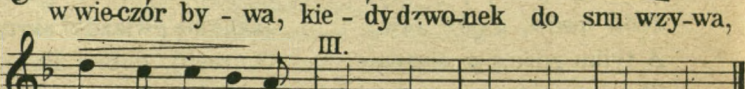
I. *Zwolna.* Kanon na 3 głosy.

Jak - że mi - ło w wie-czór by - wa,

w wie-czór by - wa, kie - dyż wo-niek do snu wzy-wa,

do snu wzy - wa bim bam, bim bam, bim bam.

VI. Jesień.

53

75. Jesień I.

Wolno.

Mel. lud.

1. Je - sień! je - sień! czas bo - ga - ty!
Już po - żół - kły li - ście, kwia - ty. Lecz się za to
o - woc zło - ci, Bóg wie - ki pe - len do - bro - ci.

The musical notation consists of three staves in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat, and a 3/4 time signature. The melody is marked 'mf' (mezzo-forte). The lyrics are written below the notes.

2. Dzieli skarby między dziatki,
Na zimę zsyła dostatki.
Ludzie! ludzie! chwalcie Pana!
Pora ta nam z nieba dana.

St. Jachowicz.

76. Jesień II.

Krakowiak.

Mel. lud.

1. Jesienia, je - sienia, Sady się ru - mienia;
Czerwo - ne ja - błu - szka Pomie - dzy zie - le - nia.
Czerwo - ne ja - błu - szka Zło - ci - ste gru - szeczki
Świe - ca się, jak gwiazdy. Pomie - dzy. li - steczki.

The musical notation consists of three staves in 2/4 time with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The melody is marked 'mf' (mezzo-forte). The lyrics are written below the notes.

2 — Pójdę ja się, pójdę,
 Pokłonię jabłoni,
 Może mi jabłuszko
 Wzapeczkę uroni!
 — Pójdę ja do gruszy,
 Nastawię fartuszka,
 Może w niego spadnie
 Jaka śliczna gruszka!

Marja Konopnicka

77. Jesień III.

Tęsknie. (Także w e i f)

mf

1. Zwią - dły ró - że, li - li - je,
 A z wio - se - czki, kto ży - je,
 od - le - cia - ty już pta - ki, Krów - ka dzwo - ni gdzieś
 Idzie ko - pać ziem - nia - ki.
 w da - li, Sku - bie traw - kę, gdzie mo - że,
 Nim śnieg po - la przy - wa - li, A ją zam - kną wo - bo - rze.

2. [: Niby miło, a przecie
 Smutno jakoś na świecie :]
 Wsadzie ludek pocziwy
 Wstrząsa drzewem, a dziatki
 Gruszki, jabłka i śliwy —
 Zabierają do chatki.

78. Jesień IV.

55

Zwolna.

Ks. Józef Polit.

1. Śpij o - gród - ku nasz ko - cha - ny,
 śpij - cie ła - ki, po - la, ła - ny Od - pocz - nij - cie
 w bło - gim śnie, za - nim wio - sna zbu - dzi się.

2. Wiatr jesienny niech wam śpiewa.

Śpijcie pola, śpijcie drzewa.

Od poczynku nadszedł czas,

Niechaj cisza uspi was . . .

3. Oto trud wasz ukończony,

Dzięki wam za wasze plony.

Od pocznijcie w błogim śnie,

Zanim wiosna zbudzi się. Anna Fischerówna.

79. Jabłuszko.

Nie zbyt prędko.

Mel. lud.

1. Ja - bluszko ru - mia - ne! Jak cię też do - sta - nę?
 Wy - so - koś u - sia - dło, Ze - byś mi tu spa - dło!

2. Jabłuszko kochane!

O, ja cię dostanę;

Jedno już zleciało,

Lecz to dla mnie mało.

3. Drapałbym się w górę,

Leczbym dostał burę;

Drzewa nie poruszę,

A ciebie mieć muszę.

4. Otóż wiem, co zrobię:

Tamto pošę tobie;

Gdy się rozmówicie,

Obydwa zlećcie.

Stanisław Jachowicz

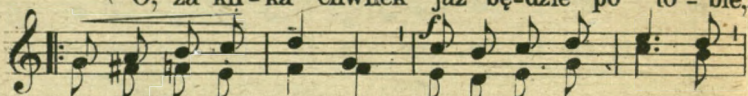
80. Pieśń siewcy.

Zwolna.

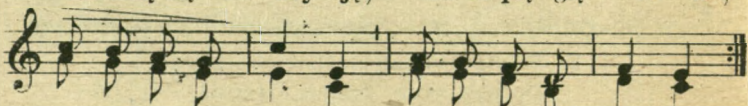
Mel. lud.

1. { Ziar-neczko, ziar - neczko! Wkrótce spocznieś w grobie,
O, za kil-ka chwilek już bę-dzie po to - bie;

Zie-mią cię o - kry - je, za-ko-pię głę - bo - ko,

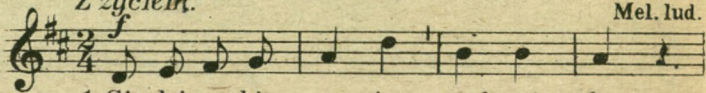
Tak, że cię ni - czy - je już nie doj-rzy o - ko.

2. Ziarneczko, ziarneczko! niech cię to nie trwoży,
Wróci cię do życia oko łaski Bożej.
Idziesz w to zaoisze, sen cię ukołysz: Po niejkiej chwili błysnie życie milej.
3. Ziarneczko, ziarneczko! jam podobny tobie,
I ja pójdę w ziemię, i ja legnę w grobie,
Leez tam nie zostanę, ale zmartwychwstanę:
Po niejkiej chwili błysnie życie milej.

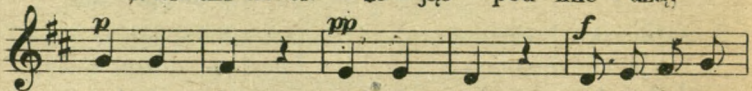
81. O zajączku.

Z życiem.

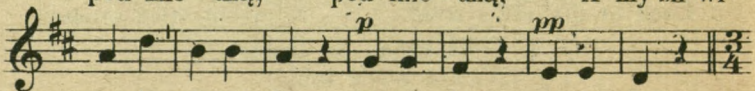
Mel. lud.

1. Sie-dzi so-bie za - jąc pod mie - dza,

pod mie - dza, pod mie - dza, A my-śli-wi

o nim nie wie-dza, nie wie-dza, nie wie-dza.

Po chro-ści-nie zaszczu-wa - ja, Trąbia, krzyca
i wo-ta - ja Na nie - go, na nie - go!

2. Cóż ja tym myśliwcom [: zawinił? :]
Czy też jaką szkodę [: uczynił? :]
Ja ubogi trawką żyję,
Zamiast wina rosę pije, [: Sierota. :]
3. Snadź ogrodnik na mnie [: powiedział :]
Iżem mu szczepeczki [: ogryzał :]
A ja w kapusteczce siadał,
Tylko po listeczku zjadał, [: Jako pan. :]

82. Zajączek.

Umiarowanie.

Zygmunt Noskowski.

1. Nasz za - ja - czek w bo - ru spał,
Aż tu z hu-kiem wy-padł strzał. Pif! paf!
pif! paf! Aż tu z hu-kiem wy - padł strzał.

2. Nasz zajączek na bok szust! 4. Źle, zajączku, z tobą, źle!
Skręcił młynka, zapadł w chrust! Do pogrzebu szykuj się!
Hej! ha! Hej! ha! Bim! bam! Bim! bam!
Skręcił młynka, zapadł w chrust! Do pogrzebu szykuj się!
3. Nasz zajączek cały drży,
A tu w boru gonia psy.
Ham! ham! Ham! ham!
A tu w boru gonia psy.
5. Jeszcze mi ten miły świat.
Jeszcze mi siebie pożyć rad,
Myk! smyk! Myk! smyk!
I zgubiły pieski ślad.

Marja Kónopnicka.

83. Pieśń myśliwska.

Z życiem. Mel. lud.

1. Po-je-dzie-my na łów, na łów

To-warzy-szu mój! To-warzy-szu mój!

Na łów, na łów, na ło-wy, Do zie-lo-nej da-bro-wy,

To-warzy-szu mój! To-warzy-szu mój!

2. Aż tam biegnie zając, zając,
[: Towarzyszu mój :]
Puszczaj charty ze smyczą,
Niech zająca uchwycą,
[: Towarzyszu mój! :]

84. Młócka.

Z życiem.

1. Łu-pu cu-pu, tu-pa cu-pu! Ce-pa-mi w sto-do-le!

Poczernia-ło, posmutnia-ło Nasze czy-ste po-le.

Poczernia-ło, posmutnia-ło Nasze czy-ste po-le.

2. Łupu cupu, łupu cupu! Tęgo bijmy w snopy!
[: Będziem mieli tej pszeniczki
Po dwa korce z kopy :]
3. Łupu cupu, łupu cupu!
Aż ręce ustały.
[: Tapszeniczka sandomierska,
Słynie na świat cały. :]

VII. Zima.

59

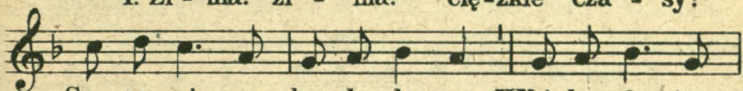
85. Zima.

Umiarkowanie.

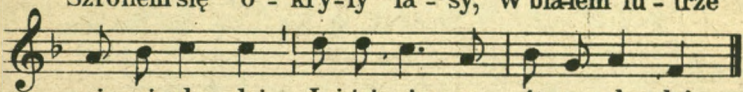
Teofil Klonowski.

1. Zi - ma! zi - ma! cię - żkie cza - sy!

Szronem się o - kry - ły la - sy, W białem fu - trze

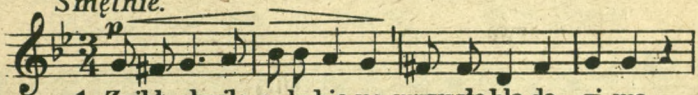
zie - mia cho - dzi, Już jej zim - no nie za - szko - dzi.

2. Mają owoce wełnę swoją, Ludzie! ludzie! chwalcie Pana!
Ptaszki mrozów się nie boją. I ta pora z nieba dana.

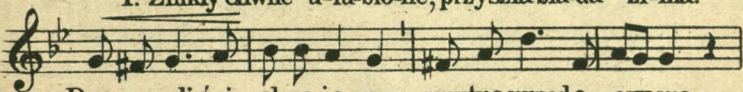
Stanisław Jachowicz.

86. Błada zima.

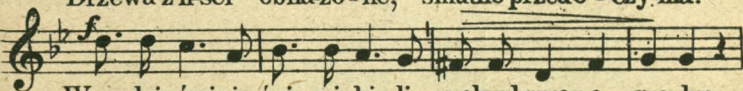
Smętnie.

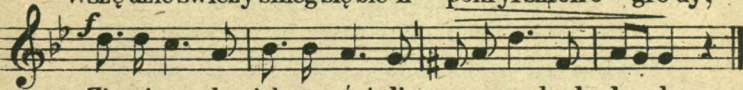
1. Znikły chwile u - lu - bio - ne, przyszła bła - da zi - ma.

Drzewa z li - ści obna - żo - ne, smutno przedo - czy - ma.

Wszę dzie świeży śnieg się bie - li pokrył szron o - gro - dy;

Ziemia ca - ła, jak w pościeli, a na rze - kach lo - dy.

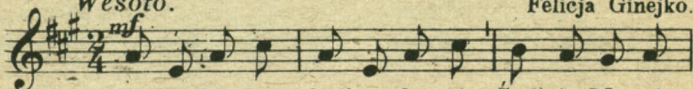
2. Ziemia, matka ukochana, leży jak nie żywa,
Bo i ona spracowana sobie odpoczywa.
Błada zima, nie radosna, ziemia śpi wśród ludzi,
Dopóki jej ze snu wiosna znowu nie przebudzi.

Teofil Nowosielski.

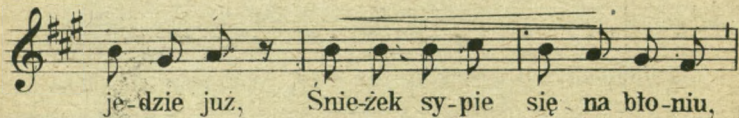
87. Pieśń zimowa.

Wesolo.

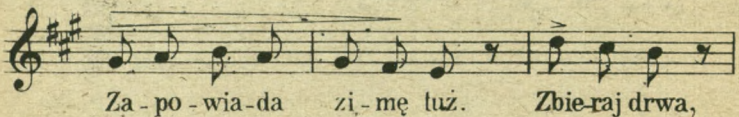
Felicja Ginejko.

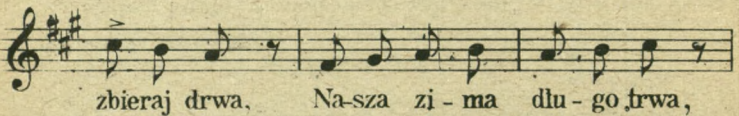
1. Hej! na bia-łym hej! na ko-niu Świę-ty. Mar-cin

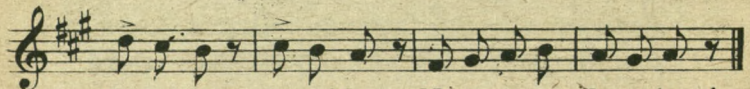
je-dzie już, Śnie-żek sy-pie się na bło-niu,

Za-po-wia-da zi-mę tuż. Zbie-raj drwa,

zbieraj drwa, Na-sza zi-ma dłu-go trwa,

Zbieraj drwa. zbieraj drwa, Nasza zi-ma dłu-go trwa!

2. Nasypała śniegu wiele,
 Ubielony cały świat,
 Skoro sanna się uściele,
 Każdy się przejechać rad.
 [: W piękny czas! w piękny czas!
 Na saneczkach pomknem w las! :]
3. Mróz na szyby wieńce kładzie,
 Niby z liści, niby z traw;
 I usrebrza drzewa w sadzie
 I usypia modry staw.
 Ostry chłód! ostry chłód!
 Nie przeszkodzi pójść na lód! :]

Jadwiga Chrzęszczewska.

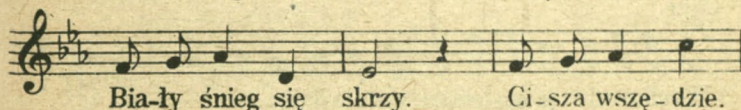
88. Święty Mikołaj.

Zwolna.

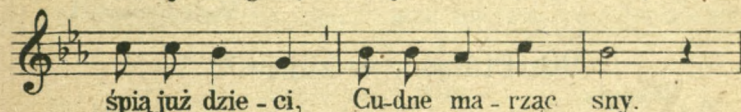
Mel. lud.

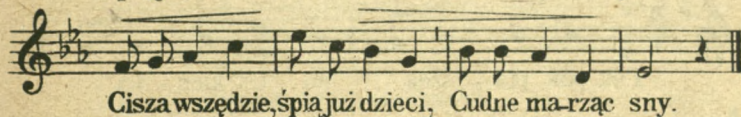
1. W noc gru-dnio - wą mie-siąc świe - ci.

Bia-ły śnieg się skrzy. Ci-sza wszę - dzie.

śpią już dzie - ci, Cu-dne ma - rząc sny.

Cisza wszędzie, śpią już dzieci, Cudne ma-rząc sny.

2.

3.

Śpiesz się, Święty Mikołaju!
Zejdź z Niebieskich wzgórz,
[: Grzeczne dzieci Cię czekają,
Choć posnęły już. :]

Przy łóżeczku Anioł Boży,
Czuwa Anioł Stróż . . .
On Ci zlekka drzwi otworzy,
A Ty dary złóż.

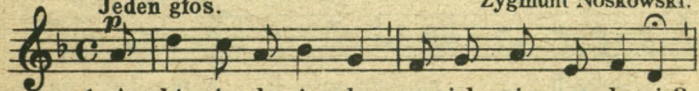
Marja Fischerówna.

89. Choinka.

Umiarkowanie.

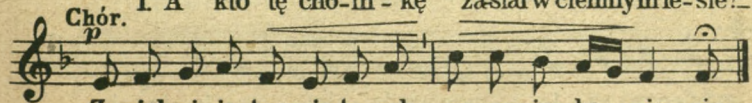
Jeden głos.

Zygmunt Noskowski.

1. A kto tę cho-in - kę zasiał w ciemnym le-sie?

Chór.

Za-siał ci ją ten wia-te-rek, co nasion-ka nie - sie.

- 2 A kto tę choinkę ogrzał w ciemnym boru? —
Ogrzało ją to słoneczko z niebieskiego dworu.
3. A kto tę choinkę poił w ciemnym gaju? —
Jasne ją poiły rosy i woda z ruczaju.
4. A kto tę choinkę wyhodował z ziarna? —
Wychowała ją mateńka, ziemia nasza czarna.

Chór.

Wychowała ją ma-teń-ka, ziemia nasza czar - na.
Marja Konopnicka.

90. Ptaszek w zimie.

Wesoło. Mel. lud

Puk, puk pta - szek do o - kien - ka!
Niech tam o - two - rzy pa - nien - ka,
Bo to te - raz straszna zi - ma, Nigdzie i ziar -
nećka nie - ma! I pta - szy - nie o - two - rzy - li.
O - grza - li i na - kar - mi - li, A pta - szy - na,
wdzięczna za to. śpie - wa - ła im ca - ła la - to.
St. Jachowicz

91. Wróbel.

63

Nie zbyt prędko.

Ks. Józef Polit.

Do o - kien - ka pta - szek stu - ka,
 ma - ly wró - bel sza - ry, Po - ży - wie - nia
 dar - mo szu - ka, lecz nie tra - ci wia - ry.

2. W izbie szkolnej widzi dzieci ..

— Ciepło im i miło, —

A więc do nich prosto leci,

Leci całą siłą.

3. Biedny ptaszek wśród zamieci,

Stuka do .. serduszek,

Prosząc cicho: „Dobre dzieci,

Rzućcie garść okruszek! ..“ Marja Fischerówna.

92. Wróbelki.

Zywo.

1. Bi - ły się raz na u - li - cy
 dwa mło - de wró - bel - ki, Szło im o ziarn -
 ko psze - ni - cy, skarb w ca - le nie wiel - ki,
 Szło im o ziarn - kopsze - ni - cy, skarb w ca - le nie wiel - ki.

Ten chce sobie i ten sobie, a oba uparte.

„Nie dam tobie“, „nie dam tobie“ — czubią się zażarte.

3.

Przybiegł kogut na te krzyki, pyta: „O co chodzi?“

„A! zuchwalcy, a! złośniki, czy to bić się godzi?“

4.

I w około z gniewem dzióbie, zgorszony tą sprzeczką;

Obu wróblom dał po czubie, a sam zjadł ziarneczko.

5.

Stąd wypływa, jak najjaśniej, prawda oczywista,

Że tam, gdzie się dwóch poważni, ktoś trzeci korzysta.

93. Śniegułka.

Zwolna. K. Reinicke.

Śnie - guł - ko, mój kwia - tec - ku, Śnie -
guł - ko po - wiedz mi, Wbie - lut - kim twym rą -
becz - ku, Czy nie jest zi - mno ci?

2. Wiatr zimny zewsząd wieje,

Mróz brylantami lśni,

Śniegułko mój kwiateczku,

Czy nie jest zimno ci?

VIII. Wiosna.

94. Wiosna I.

Mazurek.

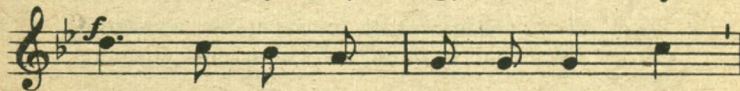
Mel. lud.

1. Wio-sna, wio - sna! śli - czne cza - sy!

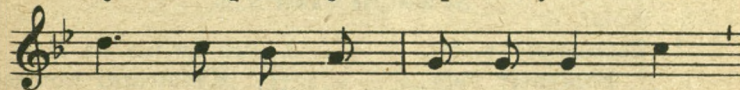
Zie - le - nią się gę - ste la - sy.

Kwia - te - czek się ze smu bu - dzi,

Sły - chać śpie - wy pta - szą lu - dzi.

Kwia - te - czek się ze smu bu - dzi,

Sły - chać śpie - wy pta - szą lu - dzi.

2. Trzody pasą się na trawie,
 Skacze jagnię po murawie.
 Ludzie! ludzie! chwalcie Pana!
 Pora ta nam z nieba dana. Stanisław Jachowicz.

95. Wiosna II.

Wesoło.

Teofil Klonowski.

1. Wiosenko, wio-sen-ko, już-eś powró-ci-ła,
Zie-lo-naś su-kien-ka ca-tyś-wiał o-kry-ła.

2. Prześliczne kwiateczki już kwitną na błoni,
Przybyły ptaszeczki z dalekiej ustroni.
3. Śpiewają dzień cały, coś je tu znęciło,
Jakby przeczuwały, że u nas tak miło.
4. Nam także wesoło, cieszym się wiosenko!
Głos leci w około, ohwalim cię piosenką.
5. Ludzie w polach orzą, wszczynają robotę,
Więc w nas także mnożą do pracy ochotę.

Józef Chmielewski

96. Wiosna III.

Na mel., „Na Wawel” N. 20.

1. Zaszumiąły wody, [: Popłynęły lody. :] Wiosenka, wiosenka! Popłynęły lody.	3. Już kwitną na łące [: Kwiateczki woniące. :] Wiosenka, wiosenka! Kwiateczki woniace.
2. Po wesołym lesie [: Głos się ptaszków niesie. :] Wiosenka, wiosenka! Głos się ptaszków niesie.	4. Pójdę ja kwiateczki [: Zbierać na wianeczki. :] Wiosenka, wiosenka! Zbierać na wianeczki.
5. Będę wić wianeczki [: I śpiewać piosneczki. :] Wiosenka, wiosenka! I śpiewać piosneczki.	

Teofil Lenartowicz.

97. Wiosna IV.

Żwawo. Mel. lud.

Dalej, da-lej, da-lej, Do o-gród-ka dzie-ci!

Już nas wiosna wi - ta Stoń-ce śli-cznie świe-ci.

Do-syć, do-syć tej po - ku - ty, Ka-żdy sie-dział

jak przykuty, Pó-ki by-ła zi-ma; Teraz już jej nie-ma.

2. Patrzcie, patrzcie w koło! Każdy, każdy Boga chwali,
 Zielenią się drzewa, Jakby się pozakładali:
 Śliczne rosną kwiatki, Kto Cię, dobry Boże,
 Wdzięcznie ptaszek śpiewa. Tkliwiej wielbić może.

St. Jachowicz

98. Dalej w pole.

Żwawo. Kiewicz.

1. Kiedy kwitną kwiatki, Kąkole, bla - wa-tki,

Gdy ptaszki śpie-wa ją, Pszczół-ki miód zbie - ra - ją:

Już mnie w do-mu nie-ma, Nic mnie nie za - trzy-ma.

2. Kiedy słońce świeci,
A na łączkach dzieci,
Otwarte ogrody,
W ogrodach jagody:
Już mnie w domu itd.
3. Gdy w chłodnym wieczorze,
Milutko na dworze,
Słówek wyśpiewuje,
Co serduszko czuje:
Już mnie w domu itd.
4. Gdy wietrzyk powiewa,
Chwieją liściem drzewa,
Gwiazdki niebo złocą,
Cudownie migocą:
Już mnie w domu itd.

Stanisław Jachowicz.

99. Wianek.

Wesolo.

Felicja Ginejko.

1. Ro-sną so-bie kwia-łki Na łą - ce
Na łą - ce, Ma-ki, cha-bry i go-ździ-ki
pa-chną-ce, Ma-ki, cha-bry i go-ździ-ki pa-chną-ce.
La la la la la la la la la la la
la la la la la la la la la la la.

2. Nazbieramy kwiatków
Kwiatczków . . . kwiatczków . . .
[: Nasplatamy, nazwijamy wianeczków. :]
La la la itd.
3. Zaniesiemy mamie
Te dary . . . te dary . . .
[: Uściskamy, upieścimy bez miary. :]
La la la itd.

Jadwiga Chrzęszczewska.

100. Skowronek I.

Zwawo. Mel. lud.

1. Wśród zie-ło-nych zbóż, w kłos i-dą-cych już,
Ma-le pta-szę gniazdko ście-le po-nad miedzą tuż, —

Ma - le pta-szę gniazdko ście-le po-nad miedzą tuż.

2. To jest śpiewak nasz, 3. Boży śpiewak to,
Wiosno, ty go znasz, Le-ci z piosnką swą
[: Wzłata ponad chmury śmieie [: Ponad pola, ponad wioski,
Prosto w słońca twarz. :]. Budząc pieśnią tą. :]

101. Skowronek II.

Mazurek. Fr. Chopin.

1. Le - ci, le - ci sko - wro - ne - czek,
wio-snę nie - sie nam, Cóż ci za to,

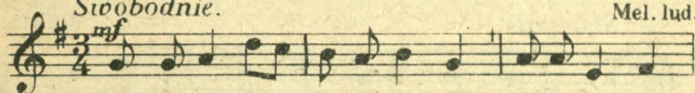
ptaszku mi - ły, Cóż ci za to dam?

Cóż ci za to. ptaszku mi-ły, Cóż ci za to dam?

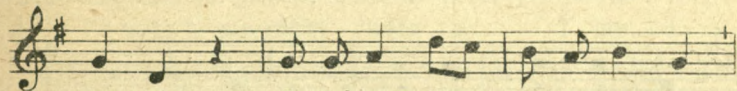
103. Dziewczę i jaskółka.

Swobodnie.

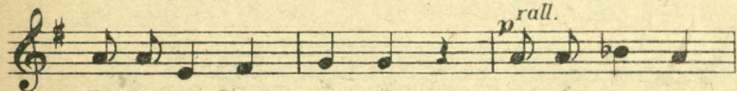
Mel. lud.

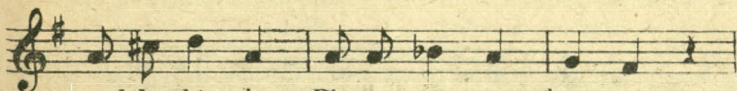
1. Dziewczę na - sze, cu-do na - sze, Wy-bie-gło za

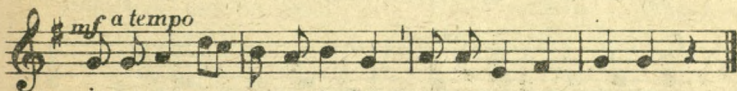
sio - to; Ja-skó-tecz - ka, dro-bne pta - szę,

La-ta przy niej wko - to. A tak cza-sem

szyb-ko bie - ży Pta-szę u - przy - krzo - ne,

Że się zda-je, już u - de - rzy w jej włosy krę - co - ne.

2. Dziewczę: „Daj mi pokój, moja miła!”

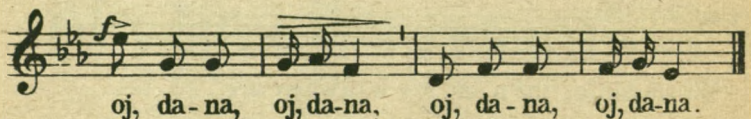
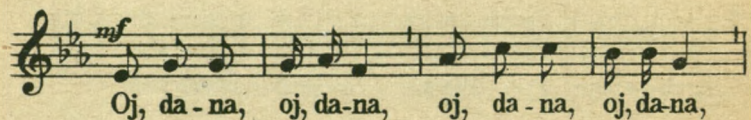
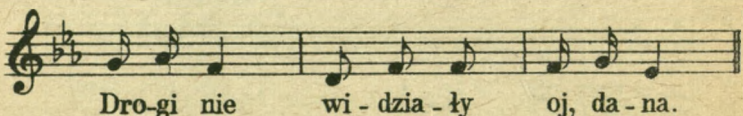
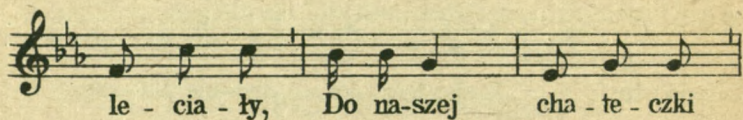
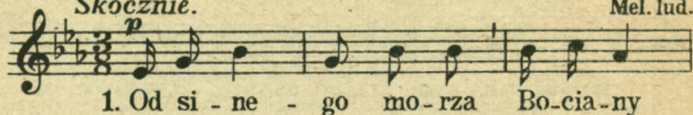
Jaskółka: „Nie mogę, nie mogę,
Twój braciszek mnie wysyła
Do Ciebie na drogę“.

3. Braciszek: „Choć w oddali, jak przed laty
Śpiewam piosnkę swoją,
Jaskółeczko, leć do chaty,
Pozdrów siostrę moją!”

104. Bociany.

Skocznie.

Mel. lud.

2. A nad sinem morzem
Jasna zorza stała,
Tym białym bocianom
Drogę pokazała.

Oj, dana itd.

3. A moje bociany,
Wędrowniki boże,
Lećcież, gdzie się błyszczą
Pługi na ugorze.

Oj, dana itd.

4. Lećcież, gdzie się złoci
Ta słomiana strzecha,
Gdzie słycać po błoni
Tęskne pieśni echa.

Oj, dana itd.

Marja Konopnicka.

105. Pszczółki.

Lekko. Mel. lud.

1. Zzi - mo - we - go snu dłu - gie - go
 wu - lu pszczółki wsta - ja, I tap - ka - mi
 ko - sma - te - mi o - czka prze - cie - ra - ja. - ra - ja.

2. Rozglądają się ciekawie
 Po szerokim świecie,
 Czy nadeszła wiosna miła,
 Czy rozkwitło kwiecie.
4. I do kwiatów sobie lecą
 Pod błękitnym niebem,
 Znoszą w ule miodek złoty,
 Będziem go jeść z chlebem.
3. Wyleciały pszczółki nasze
 Z drewnianego ula,
 Poleciały het na łąki,
 Została matula.
5. A wy pszczółki, robotniczki,
 Chciałbym ja wam sprostać:
 Rano wstawać i pracować,
 Byle chleba dostać.

106. Pieśń o chlebie.

Wesoło. Mel. lud.

1. Gdy po - go - dne stoń - ce świe - ci,
 Po - tem de - szczyk ro - si, To się cie - szcie,
 cieszcie dzie - ci, Zbo - że się pod - no - si.

2. Rośnie, rośnie w łasce Bożej,
Potem w kłosa strzeli,
Jak dojrzeje kłosek hoży,
Będziem ziarenka mieli.
3. A z tych ziarenek chleb wybory
Rzecz dla ludzi błoga;
Wiec głos wdzięczny, głos pokorny
Podnośmy do Boga.
4. Śpiewajmy mu z ptaszętami,
Co na krzaczkach siedzą,
I to zboże razem z nami
Z Jego łaski jedzą.

St. Jachowicz.

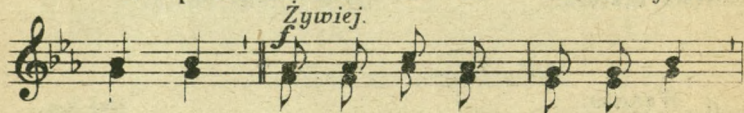
107. Sianożęcie.

Wolno.

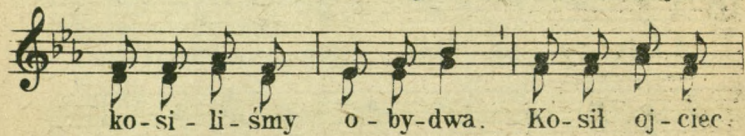
Mel. francuska

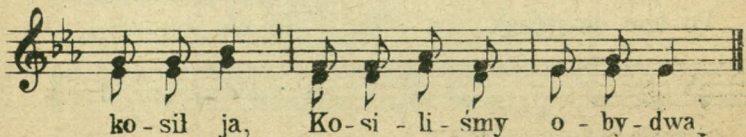
1. W po-nie-dzia-łek ra - no Ko-sił oj - ciec

sia - no. Ko - sił oj - ciec, ko - sił ja.

ko - si - li - śmy o - by - dwa. Ko - sił oj - ciec.

ko - sił ja, Ko - si - li - śmy o - by - dwa.

- 2 A we wtorek rano
Grabił ojciec siano.
[: Grabił ojciec, grabił ja
Grabiliśmy obydwu. :]
- 3 A we środę rano
Suszył ojciec siano. Suszył ojciec itd.
- 4 A we czwartek rano
Zwoził ojciec siano. Zwoził itd.
- 5 A zaś w piątek rano
Sprzedał ojciec siano. Sprzedał itd.
- 6 A w sobotę rano
Przepił ojciec siano. Przepił itd.
- 7 A w niedzielę z rana
Już nie było siana. Płakał itd.

Naśladować odpowiednie czynności.

108. Śmigus.

Zartobliwie. Mel. lud.

1. Pa - nie - ne - czka ma - ła
Ra-no dzi - siaj wsta-ła: Śmigus, śmi-gus
Dyngus, dyn-gus! Bo się wo - dy ba - ła.

2. Panienczka mała
W kątek się schowała:
Śmigus! śmigus!
Dyngus! dyngus!
Bo się wody bała.

3. Panienczka mała
Sukienkę zmaczała:
Śmigus! śmigus!
Dyngus! dyngus!
Choć się wody bała.

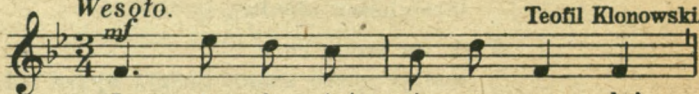
Marja Konopnicka

IX. Lato.

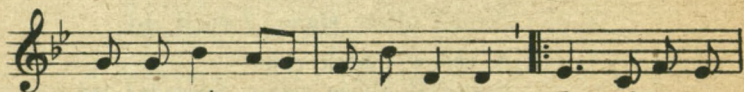
109. Lato.

Wesolo.

Teofil Klonowski.

La - to, la - to! wniem u - pa - ły!

Kwiatki głów-ki po-spuszcza-ły, I ró-ża się

po-chy-li - ła, A - le Pan Bóg deszczyk zsy-ła.

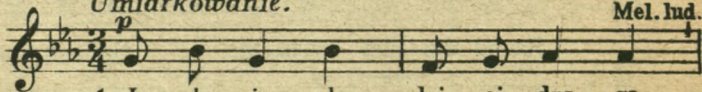
2. On się o swe dziatki stara,
 Będzie chleba, co nie miara.
 Ludzie! ludzie! Chwalcie Pana!
 Pora ta nam z nieba dana.

St. Jachowicz.

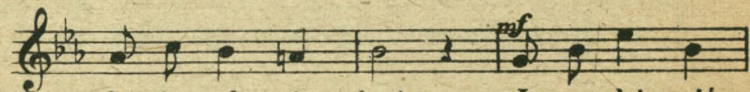
110. Przejazdźka.

Umiarkowanie.

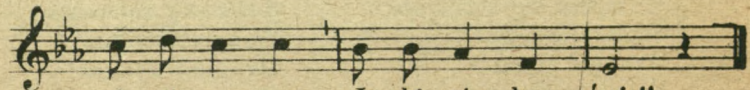
Mel. lud.

1. Ja - da, ja - da dzie - ci dro - ga

Sio-strzyczka i brat, I na - dzi - wić

się nie mo - ga, Ja - ki pię - kny świat!

2. Tu się kryje biała chata
Pod słomiany dach,
Przy niej wierzba rosochata,
A w ziemniakach strach.
3. Od łąk mokrych bocian leci,
Żabkę w dzióbku ma...
– „Bociuś! Bociuś!” – krzyczą
dzieci,
A on: „kla!.. kla!.. kla!..”
4. Tam zagania owce siwe
Brysio, kundys zły...
Konik wstrząsa bujną grzywą
I do stajni rży...
5. Idą żeńcy, niosą kosy,
Fujareczka gra,
- A pastuszek mały, bosy
Chudą krówkę gna,
6. Młyn na rzece huczy zdala,
Białe ciągną mgły,
A tam z kuźni od kowala
Lecą złote skry.
7. W polu, w sadzie brzmi pio-
senka
Wśród srebrzystych ros,
Siwy dziad pod krzyżem klęka,
Pacierz mówi w głos.
8. Jadą wioską, jadą drogą
Siostrzyczka i brat –
I nadziwić się nie mogą,
Jaki piękną świat!

Marja Konopicka.

111. Dzień dziecka.

Swobodnie.

1. Na świe-żej łą - ce nad rze - ką
tuż Sian - ko pa - chną - ce zgra - bio - ne
już. Pta - szę - ta nad nim mi - ga - ją
w lot; Nie przyj - dzie tu - taj zły bu - ry kol.

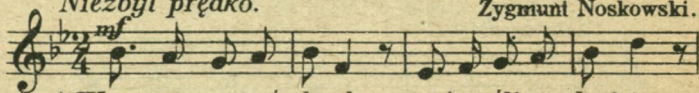
2. Cicho piosenka w powietrzu brzmi!
— Ptaszku, co śpiewasz? O, powiedz mi!
— Śpiewam o gniazdku, gdzie drobiazg mój,
I o wierzbinnie, gdzie modry zdroj. —
3. Działki, dziateczki idą przez błón,
Gdzie świeże sianko, gdzie kwiatów woń.
Z siostrzyczką drepce Staś, mały zuch,
Oj, zje on w domu ohleba za dwóch!
4. Mała Kasienka za nimi wprost
Wózek swój ciągnie, aż dudni most.
Chusteczka zgłowy opadła jej,
Niesie kwiateczki dla mamy swej.
5. A tam w oddali nikną wśród wzgórz
Dzieci sąsiada, co przeszły już.
I zmrok zapada, i schodzi sen.
Jakże uroczy był. dzionek ten!

Marja Konopnicka.

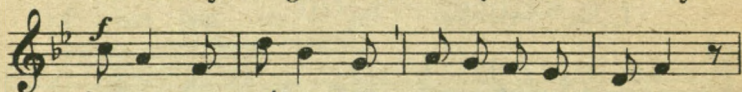
112. Ogródek.

Niezbyt prędko.

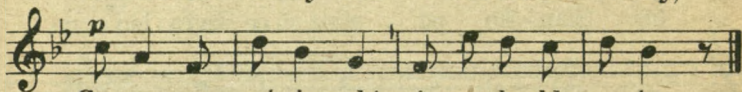
Zygmunt Noskowski.

1. W naszym o-gró-deczku są tam śliczne kwiaty:

Czer-wo-ne ró-ży-czki i mo-dre bła-wa-ty,

Czer-wo-ne ró-ży-czki i mo-dre bła-wa-ty.

2. Po sto listków w róży, a po pięć w bławacie,
[: Ułożę, wiązankę i zaniosę tacie. :]
3. A tata się spyta: Gdzie te kwiaty rosną? —
[: To w naszym ogródku, gdzie je siała wiosną: :]

Marja Konopnicka.

113. Muszka.

Skocznie.

Mel. lud.

1. Mu-szko ma - leń - ka ze zło - tem skrzy - deł -
 kiem, chodź, nie bój się — Na mo - ja, rą - czkę gdy
 sią - dziesz ko - cha - na, u - cieszysz mię. —

2. Lecz mała muszka fruwała nad Zosią i rzekła tak :
 „Ja wolę sobie swobodnie polatać, jak wolny ptak.“

114. Sikorka.

Smętnie.

Mel. lud.

1. Oj! si - ko - ro, si - ko - re - czko, Nie ściel gniazdka,
 ko - cha - ne - czko, Nie ściel bli - sko na - de dro - ga,
 Bo ci gniazd - ko popsuć mo - ga. Nie ściel bli - sko
 na - de dro - ga, Bo ci gniazd - ko popsuć mo - ga.

2. Uściel lepiej tam w gęstwinie,
 Tam w gęstwinie, na leszczynie,
 [: Gdzie się listek nie zachwieje,
 Nikt się gniazdka nie spodzieje :]

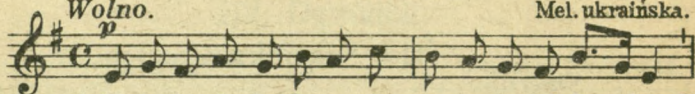
3. Oj, sikoro, sikoreczko!
Nie wierz temu kochaneczko,
[: Bo i w gąszczach po orzeszki
Pastuszkowie depcą ścieżki :]
4. Oj, sikoro, sikoreczko!
Ściel gniazdeczko, kochaneczko,
[: Lepiej w borze na jaworze,
Gdzie go dostać nikt nie może. :]
5. Oj, sikoro, sikoreczko!
Nie ściel gniazdka tak daleczko,
[: W naszym sadku na jabłoni,
Tam się gniazdko lepiej schroni. :]
6. My i płótek zapleciami,
My i kotka wypłoszemy,
[: Jenó, miła sikoreczko!
W naszym sadku ściel gniazdeczko. :]

Teofil Lenartowicz,

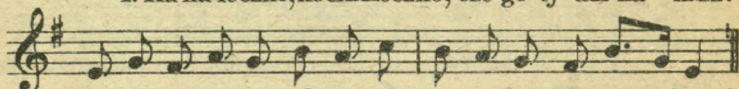
115. Kukułka.

Wolno.

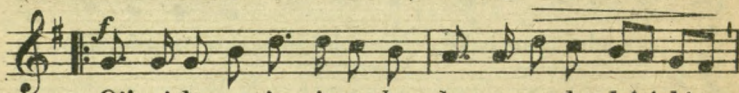
Mel. ukraińska.

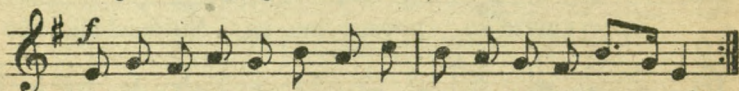
1. Ku-ku-łeczko, kochaneczko, cze-go ty tak ku - kasz?

Mo-że wo-łasz swoich dziełek, mo-że gniazdka szu - kasz?

Oj! ni-ko-go ja nie wo-łam, bo me ma-łe dzia-tki

nawet gło-su nie poz-na-ja swej ro-dzonej ma - tki!

2.

Oj, nie szukam ja gniazdeczka, Tutaj w gaju przy ruczaju
Bom go nie uwiła, Kukam sobie biedna,
W cudzych gniazdach rozproszona Bo mi smutno i żałośnie,
Moja dziatwa miła. Żem na świecie jedna.

Skalicka M.

L. Jahołkowska.

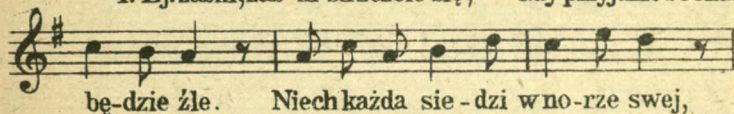
116. Bocian i zabki.

Zartobliwie.

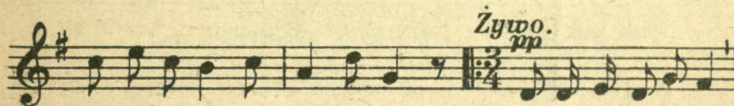
Mel. lud.

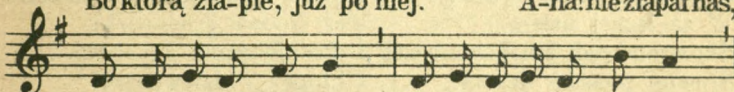
1. Ej! zabki, żab-ki strzeżcie się, Gdy przyjdzie bocian

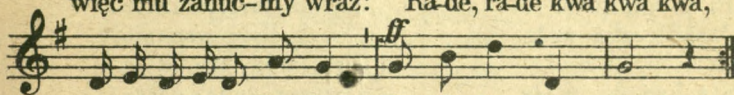
bę-dzie źle. Niech każda sie - dzi wno-rze swej,

Bo którą zła-pie, już po niej. A-ha! nie złapałnas,

więc mu zamuć-my wraz: Ra-de, ra-de kwa kwa kwa,

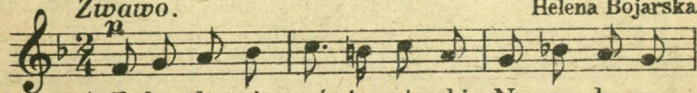
ra-de ra-de kwakwa kwa, Ra - de kwa kwa kwa!

2. Ej patrzcie, bocian idzie już,
I dźwiga dzób, jak długi nóż,
Ach, póki czas, ach póki czas,
Niech zmyka prędko każda z was.
Aha, nie złapał i. t d.

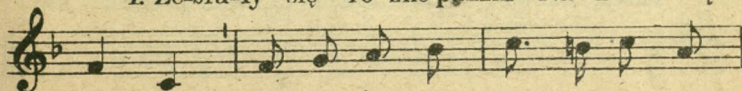
117. Ptaszki.

Zywawo.

Helena Bojarska.

1. Ze-bra-ły się ró-żne ptaszki Na za-ba-wę

z ra - na, Ka-żdy śpie-wa tak, jak u - mie,

chwa-łac Stwór-cę Pa-na. Ku ku ku ku ku ku
 ku - ku - ła-czka, ku - ka Puk puk puk
 puk puk puk dzie-ciół dzió-bem pu - ka.

2.

Słowiczek pięknie treluje
 W zacisznej ustroni,
 Skowroneczek, jak dzwoneczek
 Sliczne piosnki dzwoni.
 Pi pi pi, pi pi pi
 Jaskółeczka woła,
 Li li li, li li li
 Słychać dookoła.

3.

Niech więc każdy z nas, jak umie,
 Też śpiewa piosneczki.
 Byle pięknie i z ochotą
 Chłopczy i dziewczynki!
 Tra la la, tra la la.
 Co za chór wspaniały,
 Tra la la, tra la la
 Usłyszysz świat cały.

Helena Bojarska.

118. Wiejska muzyka.

Miernie. Mel. lud.

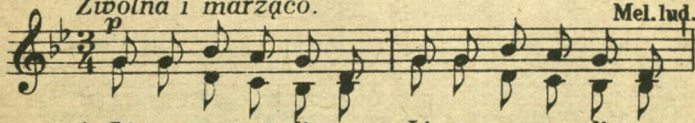
1. W każdej wiosce jest ka - pe - la. Co rolników u - we -
 se - la. W niej wszela - kie tam zwie - rzę - ta
 Ma - ją swo - je in - stru - men - ta, W niej wszela - kie
 tam zwie - rzę - ta Ma - ją swo - je in - stru - men - ta.

2. Kaczka kwacze, krzeczy wrona
A gęś gęga przestraszona;
[: Koza meczy, owca beczy,
A na płocie sroka skrzeczy. :]
3. Wróbel ćwierka dzieciół puka,
Kukułeczka w lesie kuka,
Bocian w gnieździe swem klekoce,
Żaba w stawie wciąż rzegoce.
4. Kogut pieje „Kukuryku“,
Gołąb grucha w gołębniku;
Kura gdacze zniosłszy jaje;
Indyczęta indyk łaje.
5. Na przemianę psy szeczekają,
Konie rzeniem się witają;
Krówka w stajni porykuje,
A wół basem jej wióruje.
6. By muzyce dodać siły,
By jej głosy się godziły,
Na boisku młocki stają,
W takt cepami wybijają.

119. Lipa.

Zwolna i marząco.

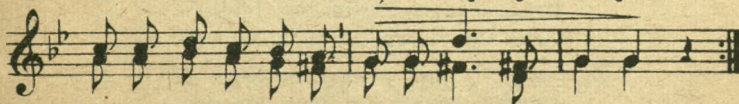
Mel. lud.

1. Li - po na-sza, li - po, Li - po na-sza, li - po,

Ja - ka śli - czna sto - isz; Ty twym wonnym kwiatem

Nasz sad z każdym la-tem No-wą kra - są stro - isz.

2. Lipo nasza, lipo,
 Jakież cudne wonie
 Sieją kwiaty twoje;
 A pszczołeczek roje
 Mają miód w ich łonie.

3. Lipo nasza, lipo,
 W twych liściach zielonych
 Ptak nuci swe pieśni;
 Człek mile czas prześni
 O chwilach minionych.

Jan Kubisz.

120. Żniwa.

Wesoło.

(Także w B)

F. Robota.

1. Już za-gła-da do o-kien-ka Ja-sno-o - ki
 bia - ły dzień, Już na nie - bie fli jutren - ka,
Prę-dzej.
 U - ciekł przed nią noc-ny cień. Tra la la la
 la la la Tra la la la la la la
 Tra la la la la la la Tra la la la la

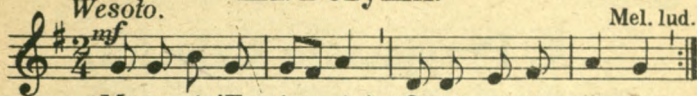
2. Wstańmy, wstańmy z tej pościeli,
 Co tak mile więzi nas,
 Bo już jasny dzień się bieli,
 Czas do żniwa, w pole czas.

3. Dalej do rąk sierpy, kosy,
 Trzeba wszystko z pola znieść,
 Ale przedtem wzniesmy głosy
 I oddajmy Bogu cześć.

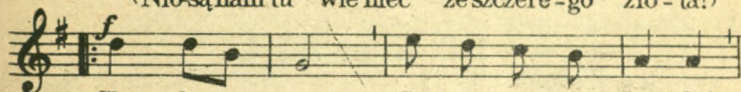
121. Dożynki.

Wesoło.

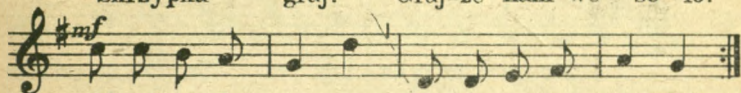
Mel. lud.

1. { Ma-mu-niu! Ta - tu - niu! Otwie-raj-cie wro-ta! }
 { Nio-są nam tu wie-niec ze szcze-re-go zło-ta! }

Skrzypku graj! Graj-że nam we - so - ło!

Jak od u - cha za - grasz, wszyscy staniem w ko - ło!

2. Przynieśli nam wieniec
 Z kłosów naszej ziemi,
 Ślicznie przewijany
 Wstęgami krasnemi!
 Skrzypku graj itd.
3. Bodaj się te ręce
 Z naszymi złączyły,
 Co ten śliczny wieniec
 Z złotych zbóż uwiły.
 Skrzypku graj itd.

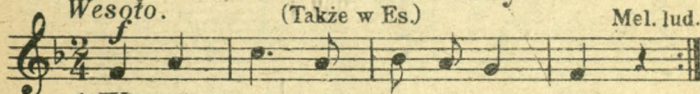
Marja Konopnicka.

122. Pieśń żniwiarzy.

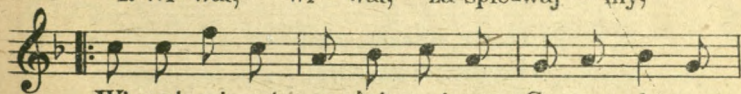
Wesoło.

(Także w Es.)

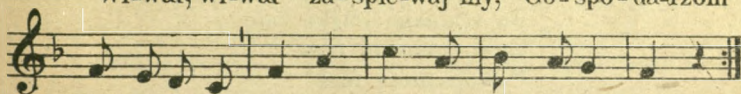
Mel. lud.

1. Wi-wat, wi - wat, za-śpie-waj - my,

Wi-wat, wi-wat za-śpie-waj my, Go - spo - da - rzom

czeń oddaj-my, Go - spo - da - rzom czeń oddaj - my.

2. [: Weźcie wieniec od nas w darze. :]
 [: Nasi zaoni gospodarze. :]
3. [: Bo nasz wieniec z samych kwiatów. :]
 [: Wart jest stu złotych dukatów. :]
4. [: My dukatów nie pragniemy, :]
 [: Lecz kołaczę chętnie zjemy. :]

X. Przyjaciele dziecka.

123. Koniczek I.

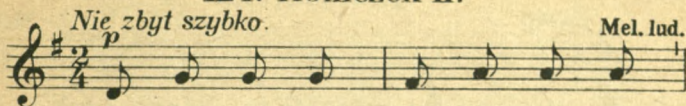
Wesoło. Mel. lud.

1. Ko-ni-czku w ga - lop Za za - ją - czkiem
 wtrop! Skacz przez kop-ce, pło-ty, ro - wy,
 Tyl-ko so - bie nie zbij gło-wy. Ko-ni-czku w ga -
 lop Za - za - ją - czkiem wtrop.

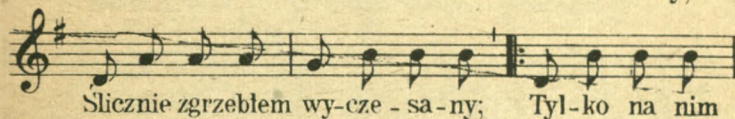
2. Ciesiu, ciesiu, cieś!
 Powoli mnie nieś!
 Zwolna, zwolna bez swawoli,
 Bo złamana nóżka boli.
 Ciesiu, ciesiu, cieś!
 Powoli mnie nieś!
3. Ale teraz stój!
 Stój, koniku mój!
 Gdy podjesz dobrze obroczku,
 To sobie pobrykasz skoczku,
 Ale teraz stój!
 Stój, koniku mój.

124. Koniczek II.

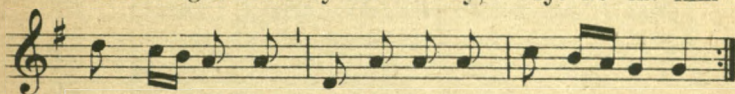
87

1. Nasz ko - ni - czek, nasz bu - ta - ny,

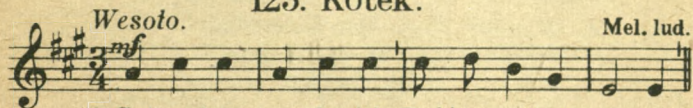
Slicznie zgrzeblem wy - cze - sa - ny; Tyl - ko na nim

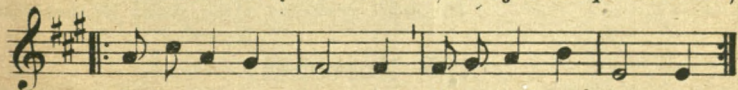
sierść się świe - ci, Tyl - ko parska, rzy do dzie - ci.

2. Nasz koniczek, nie płochliwy,
Da pogłaskać sobie grzywy,
Tylko nóżką przestępuje,
Gdy go trawką Jaś częstuje.

125. Kotek.

1. Gniewał się raz ko - tek, Dość już miał pie - szczo - tek,

Podrapał mię tro - szkę I rozdarł poń - czo - szkę.

2. Skrył się gdzieś za płotem, Ale wrócił potem.
Już u progu czeka,
Spodziewa się mleka.
3. Wypił miskę całą.
Tak mu smakowało.
Usiadł u komina
I myć się zaczyna.
4. Często on się myje,
Uszki, łapki, szyję,
A ja — myślę sobie,
Ze to samo zrobię.

Anna Fischerówna.

126. Burek.

Żywo.

Mel. lud.

1. { Wier - ny Bu - rek nasz to pie - sek,
Mie - szka w budzie zbi - tej zde - sek,
Buj - ne bia - łą ku - dły ma. }
Nas do - mo - wych do - brze zna. }
Praw - dę rzekł - szy to jest psi sko,
większy pewnie jest, niż ja. Kie - dy sta - nę przy nim
bli - sko, Grze - cznie łą - pą „ser - wus“ da.

2. W nocy biega bez łańcucha,
Wesoł, wolny w ogród gna.
Warczy, węszy, czujnie słucha,
Choć na dworze deszcz i mgła.

Prawdę rzekłszy itd. Anna Fischerówna.

127. Kureczki.

Żywo.

Mel. lud.

1. Ku - reczki, ku - recz - ki! Gdzie się rozbie - ga - cie?
Wszystkie za - ką - tecz - ki Bez ma - łki zwie - dza - cie!

2. Kureczki się zbiegły,
Gdy matkę spostrzegły,
Pod skrzydła się skryły,
I bezpieczne były.

Teofil Lenartowicz.

128. Kura.

89

Wesoło.

Musical score for '128. Kura.' in G major, 8/8 time. The score consists of four staves of music. The first staff is marked *mf* and contains the first line of lyrics. The second staff contains the second line. The third and fourth staves contain the third and fourth lines, with the third line marked *f*. The lyrics are: 1. Ku-ra na przedzie kur-czę-ta wie-dzie, Po-wo-li kro-czy za-ga-nia kwo-czy I wo-la bez przez-wy ko ko ko I wo-la bez przezwy ko ko ko.

2.

3.

Na łaki śpieszy na czele rzeszy | Te zwinne, żywe, skaczą szczęśliwe,
 Dumna, nadęta, że ma pisklęta, | Gdy ziarnko zoczą wszystkie się tłoczą,
 I woła bez przerwy ko ko ko: | Wołają wesoło pi pi pi!

4.

Do swej matuli każde się tuli,
 Pod skrzydła wpada, gdy matka siada,
 I szepce cichutko pi pi pi!

129. Gąski.

Swobodnie.

Mel. lud.

Musical score for '129. Gąski.' in G major, 2/4 time. The score consists of three staves of music. The first staff is marked *p* and contains the first line of lyrics. The second staff contains the second line, with a *mf* dynamic marking. The third staff contains the third line, with a *p* dynamic marking. The lyrics are: 1. Ach! te gą-ski, te mło-de, Mo-drażbrodzi-ły wo-dę Mo-dre zbro-dzi-ły sta-wy, Te-raz świe-żej chcą tra-wy, chcą tra-wy.

2. A te gąski siodłate,
 Wyszczypały sałatę,
 Wyszczypały lebiędę,
 Poszły z krzykiem na wodę.

3. A tu Kasia, nieboże,
 Ustrzedz gąsek nie może,
 Jak się za nią puściły,
 Tak umyka, co siły.

Or-Of

130. Dziewczę i gołąbek.

Miękko. Mel. lud.

1. Je-dno dziewczą - tko, dzie-wczątko ma - ła,
 Cho-wa - ło so - bie go - łą - bki bia - ła,
 Cho-wa - ło w zi - mie, wle - cie cho-wa - ło,
 I z te - go wiel - ką po - cie - chę mia - ła,
 Cho-wa - ło w zi - mie, wle - cie cho-wa - ło,
 I z te - go wiel - ką po - cie - chę mia - ła.

2. Aż raz od sionki drzwi uchyliło
 Gołąbek furknął, już go nie było.
 [: I jak ci furknął, siadł na jabłoni,
 A dziewczę co tehu gołąbka goni. :]
3. Z jabłoni zleciał, siadł na wisience;
 „Duś, duś, mój mały, zleć mi na ręce.“
 [: Z wisienki zleciał, przysiadł na płotku;
 „Duś, duś, gołąbku, zleć mój klejnotku.“ :]
4. I zleciał z płotku, przysiadł na progu;
 A tuś mój mały, tuś chwała Bogu.“
 [: I dziewczę za to garstką potroszku
 Na próg ptaszкови sypnęło groszku. :]

Alfabetyczny spis pieśni.

	Strona		Strona
Ach! te gąski, te młode	89	Idzie żołnierz borem, lasem . . .	19
A gdy ja urosnę	33	Jabłuszko rumiane	55
A kto tę choinkę	61	Jadą, jadą dzieci drogą	76
•Anioł pasterzom mówił	6	Jakież to piękne rodzinne życie	24
Bartoszu, Bartoszu	16	Jak to na wojence ładnie	20
Bierzcie się do nauk	40	Jakże miło wieczór bywa	52
Biły się raz na ulicy	63	Jasio krówki gna	36
Bóg jest miłością	1	Jedno dziewczątko, dziew- czątka małe	90
Boże, coś Polskę	10	Jedzie pociąg z daleka	32
Boże, dzięki ci składamy	41	Jesienią, jesienią, sady się rumienia	53
Boże wielki, Tobie dzięki	41	Jesień, jesień, czas bogaty	53
Całem mem sercem	12	Jestem sobie chłopak dzielny	27
Chłopek ci ja, chłopek	25	Jeszcze Polska nie zginęła	11
Co to za budynek	30	Jezus malusienki	5
Czas do domu czas	51	Już mam siedem lat	39
Czarna jaskółeczka	70	Już zagląda do okienka	84
Czego bracia w szkole siedzieć	43	Każdego ciekawość budzi	31
Czemu tęsknić za chałą	18	Kiedy kwitną kwiatki	67
Czy wiesz, ile gwiazdek	2	Kiedy ranne wstają zorze	46
Dalej dziatki, dalej rażno	40	Koniczku w galop	86
Dalej, dalej, dalej, do ogródka dzieci	67	Kto chce wiedzieć, jak chłop	25
Do Ciebie, Boże	3	Kto cię do snu kołysał	22
Do okienka ptaszek stuka	63	Kukuleczko, kochanecko	80
Dziaduniu, dziaduniu	37	Kura na przedzie	89
Dziewczę nasze, cudo nasze	71	Kureczki, kureczki	88
Dzwonek woła	39	Lato, lato, w niem upały	76
Ej, żabki, żabki strzeżcie się	81	Leci, leci, skowroneczek	69
Gdy się Chrystus rodzi	8	Lipo nasza, lipo	83
Gdy pogodne słońce świeci	73	Lulajże Jezuniu	6
Gniewał się raz kotek	87	Lupu cupu, łupu cupu	58
Hej kowalu, śpiesz się, śpiesz	29	Maluczkie ja dziecię	50
Hej na białym, hej na koniu	60	Mamuniu, tatuniu	85
Hej na górze dębina	31	Mateczko kochana	22
Hejże dziatki, tam na łąki	44	Miałam ojca, miałam matkę	35

	Strona		Strona
Minęła nocka, minął cień . . .	47	Siedzi sobie zając pod miedzą	56
Mój dzwonniku Fabjanie . . .	33	Śniegułko, mój kwiateczku . . .	64
Muszko maleńka	79	Śpij, dziecinko, śpij	52
Na przechadzkę chodźmy		Śpij, ogródku nasz kochany	55
wraz	42	Śpij, siostrzyczko, moja mała	24
Na świeżej łące	78	Stańmy, bracia wraz	17
Nasz koniczek, nasz bułany	87	Stary kowal młotem wali . . .	29
Nasz kościółek pośród wioski	3	Triumfy króla niebieskiego . . .	7
Nasz zajączek w boru spał . . .	57	Trzódka już do wsi	50
Na Wawel, na Wawel	15	Wejrzyj na nas, mocny Boże	41
Niema, jak nasz kraj	13	Wierny Burek, nasz to piesek	88
Nie pogardzaj ubogimi	34	W imię Twoje, Boże	26
Od sinego morza	72	Wiosenko, wiosenko	66
Ojczy z niebios, Boże Panie	2	Wiosna, wiosna, śliczne czasy	65
Oj! sierotka nieboga	35	Wiwat, wiwat, zaśpiewajmy	85
Oj! sikoro, sikoreczko	79	W każdej wiosce jest kapela	82
Panie Janie, panie Janie	49	W krwawem polu srebrne	
Panienczka mała	75	płaszę	12
Płynie Wisła, płynie	14	W naszym ogródeczku	79
Pójdźmy wszyscy do stajenki	4	W noc grudniową miesiąc	
Pojedziemy na łów	58	świeci	61
Powiem, powiem, co ja robię	48	Wojenko, wojenko	21
Przybieżeli do Betleem	9	W poniedziałek rano	74
Przybyli ułani pod okienko	20	Wśród nocnej ciszy	8
Przy miasteczku, przy dwo-		Wśród zielonych zbóż	69
reczku	23	Zapłakała , zaszlochała	36
Puk, puk płaszek do okienka	62	Zaszumiąło nasze pole	48
Raz dwa, raz dwa, chłopcy		Zaszumiąły wody	66
wraz	45	Zebrały się różne ptaki	81
Rosną sobie kwiatki	68	Ziarneczko, ziarneczko	56
Sen spędzajcie z oczek	47	Zima, zima, ciężkie czasy	59
Siedzi Krakus pod drzew		Znikły chwile ulubione	59
cieniem	16	Zwiędły róże, lilije	54
		Z zimowego, snu długiego . . .	73

